Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

LUT : BÁO ĐỘNG Ở KIẾN-PHONG, CHÂU-ĐỐC VÀ AN-GIANG TRÊN 700 NHÀ CHÌM DƯỚI NƯỚC

Năm thứ tư • Đệ mới Số 15 • 3 đồng • THỨ NĂM 22-9-66

bình minh

CƠ-QUAN ĐẤU TRANH CỦA NHÂN DÂN MIỀN NAM

CHỦ-NHIỆM : VÕ-VĂN-ỨNG — CHỦ-BUT : QUỐC-ẤN — TỔNG THƯ-KÝ TOÀ-SOẠN : LÊ-HIỀN

TÒA SOẠN VÀ TRỊ SỰ : 211 Nguyễn Thiện Thuật Saigon — Điện thoại : 21.505 — 25.505 — HỘP THƯ : 219

ĐẠI HỘI ĐỒNG L.H.Q. ĐÃ KHAI MẠC

TIỆP-KHẮC YÊU CẦU GHI Vấn đề Việt Nam vào nghị trình

● *Indonésia sẵn sàng làm trung gian giải quyết vấn đề Việt Nam.*

L. H. Q. (Reuter)— L. H. Q. đạt tới là số tại phiên họp khai mạc hồi 19 giờ ngày 16 chiều 20-9 của khóa họp Đại hội đồng L. H. Q. lần thứ 21.

92 vấn đề đã được ghi vào nghị trình, Vấn đề Việt Nam không ghi trong nghị trình, nhưng vấn đề « chiến tranh và các mối đe dọa của chiến tranh đối với hoà bình thế giới » vẫn được nhắc tới.

L. H. Q. (Reuter)— Hôm 19-9, nhóm các nước Đông Âu có sáng kiến tổ chức tại L. H. Q. một cuộc thảo luận về chính sách Mỹ ở Việt Nam.

(XEM TIẾP TRANG 4)

22-9 : VIỆN HÓA ĐẠO HỌP QUAN TRỌNG

T.T. TRÍ-QUANG sẽ có mặt tại phiên họp CỦA HỘI ĐỒNG VHĐ ?

♣ của phái viên BÌNH MINH

SAIGON.— Nguồn tin thông thạo từ Viện Hóa Đạo cho biết, Hội Đồng Viện Hóa quyết định, sáng ngày 21-9, cho một đoàn xe nhà xuống tận Trà Vinh để rước Thượng tọa Thích Hoà về Saigon. Cần nhắc lại TT Thích Hoà đã về quê nhà ở Trà Ôn (Vĩnh Bình) trong mấy ngày nay.

Cũng theo nguồn tin trên, Hội Đồng Viện Hóa Đạo mời T.T. Thích Hoà về Saigon là để dự phiên họp quan trọng vào ngày 22-9 và dương nhiên đã qua sự đồng ý của Hòa Thượng Đức Tăng Thống.

Có thể T.T. Trí Quang sẽ dự

Nghe đâu, T.T. Trí Quang có ý định sẽ dự phiên họp quan trọng này, nhưng không rõ sức khỏe có cho phép Thượng Tọa thực hành theo ý muốn không ? Dương nhu các vấn đề liên hệ đến sức khỏe của Thượng Tọa đều do Bác sĩ quyết định.

XEM TRANG 4 :

Kết quả xổ số K.T.

LOẠI 9C, CC, CCC

Người ta còn cho rằng, phiên họp ngày 22-9-66 sẽ do Đức Tăng Thống Chủ Tọa. Cuộc họp này có thể sẽ kéo dài nhiều giờ và sẽ bài

XEM TIẾP A TRANG 4

TR.-CỘNG ĐẢ KÍCH đức Giáo Hoàng

ĐÔNG KINH (AP-UPI).— Trung cộng hôm thứ Hai đã kích Đức Giáo Hoàng là « phát ngôn của giai cấp phản động » vì ngài đã chỉ trích các hành động tàn nhẫn quá khích của vệ binh đỏ mới đây.

Tân Hoa Xã đã đăng một bài ca ngợi vệ binh đỏ và đã kích dích danh Đức Giáo Hoàng từng phê bình các hành động của bọn đạo tặc này « xâm phạm phẩm giá con người » và « đầy hiệu của sự chết chóc không

XEM TIẾP B TRANG 4

Tình Hình CHIẾN SỰ

CÓ PHÁO BINH VÀ PHI CƠ YỂM TRỢ

TQLC MỸ BUNG ĐÔ ÁC LIỆT VỚI V.C. Ở ĐÔNG-HÀ

Một Thiếu Tướng bị kết án tử hình

TẠI INDONESIA

TÂN GIA BA.— (A.F.P) Đài phát thanh Djakarta loan báo là Thiếu Tướng Ulung Sitepu, cựu tổng đốc Bắc bộ Sumatra, đã bị một phiên tòa án quân sự đặc biệt kết án tử hình.

Trung tá Maniso cũng bị tòa án này kết án chung thân.

2 sĩ quan này đã bị kết án vì tội đã tham gia vào cuộc đảo chánh tại Putsch hồi tháng 10 năm 1965.

Đây là lần thứ ba, phiên tòa này được triệu tập tái Medan, tuyên án tử hình.

Hạ tại trận 53 Việt Cộng

Quân Mỹ tiến chiếm làng AnĐịnh

SAIGON.— Trong một cuộc giao tranh ác liệt hôm qua, Thủy Quân Lục Chiến Hoa Kỳ có phân binh và phi cơ yểm trợ đã hạ tại trận 53 Việt Cộng ở cách thị trấn Đông Hà 15 cây số về phía Tây Bắc.

Theo nguồn tin quân sự Mỹ thì trận đánh xảy ra khi một Đại đội Thủy Quân Lục Chiến Hoa Kỳ tiến vào Làng An Định và bị lối một đại đội binh sĩ chính quy Bắc Việt tấn công mạnh mẽ bằng vô khí tự động Binh sĩ Hoa Kỳ nổi súng một số địch quân mặc đồng phục màu xám và được trang bị bằng tiểu liên.

Binh sĩ Hoa Kỳ liền gọi phân binh và phi cơ yểm trợ. Phi cơ đã oanh kích vị trí địch gây ra một tiếng nổ phụ. Sau đó Thủy Quân Lục Chiến mở cuộc xung phong vào làng nơi trên được coi là địch đang làm nơi ẩn náu với nhiều hầm hố và địa đạo. Các đường hầm tại đây đều bị phá hủy.

Đến 17giờ45 hôm qua thì địch lại mở cuộc tấn công thứ hai, binh sĩ Hoa Kỳ phản công và cuộc giao tranh trở nên dữ dội sau hai tiếng đồng hồ chạm trán. Nhiều chiến đấu cơ lại được gọi đến oanh kích để cho Thủy Quân Lục Chiến tiến vị trí địch.

Tuy nhiên hỏa lực của địch càng lúc càng dữ dội nên binh sĩ Mỹ đã phải gọi thêm phi cơ và trọng pháo yểm trợ trong lúc tiến quân.

Trận giao tranh kết thúc vào 19 giờ 20 và sau đó binh sĩ TQLC lục soát chiến trường đã tìm thấy 53 xác địch, hai vũ khí cá nhân và một súng cộng đồng. Thiệt hại về phía TQLC được coi là nhẹ.

Hội-Đồng Nội Các họp tìm biện pháp giải tỏa hàng ối động

SAIGON.— Hội đồng Nội các đã họp phiên thường lệ vào lúc 16 giờ ngày 19-9-1966 dưới sự chủ tọa của Thiếu tướng Chủ tịch Ủy Ban Hành pháp Trung Ương để cứu xét những biện pháp giải tỏa hàng hóa ối động và ngăn chặn sự trộm cắp tại Thương cảng Saigon.

Người ta, Hội đồng cũng đã thông qua một số đề nghị của Ủy ban điều tra tài sản, quyết định thể thức sử dụng số tiền bồi thường cho cựu tù binh của Nhật Bản cần phân định rõ thị cho Bà Quốc Phòng nghiên cứu chế độ quân đội của các ngành cần bổ phục vụ tại nông thôn.

Cũng trong phiên họp trên Hội Đồng Nội Các đã nghe tăng Ủy viên xã hội bàn cách vẽ nạn lụt do dọc miền Hậu Giang và các biện pháp cứu trợ đồng phương.

Phiên họp kết mạc hồi 19 giờ.

VÀ AN-GIANG TRÊN 700 NHÀ CHÌM DƯỚI NƯỚC

✶ 4000 người không nhà ở

✶ *70 phần trăm làng mạc ở Kiến Phong bị ngập lụt.*

MỰC NƯỚC Ở CHÂU ĐỐC : CAO HƠN LỤT 1961 70 PHẦN.

SAIGON.— Tin dồi phát thanh Saigon loan báo mực nước ở Châu Đốc và An-Giang tiếp tục dâng lên cao và đang đe dọa trầm trọng. Nhiều biện pháp an ninh đã được áp dụng. Trên 2000 gia đình ở nhiều nơi trong tỉnh đã được di tản đến tạm trú ở chỗ an toàn.

Hoa mầu ở địa phương có nhiều nơi bị thiệt hại hoàn toàn 100%. Con đường từ vàm cống đến tỉnh lỵ Long Xuyên đã bị ngập ở nhiều đoạn, có 9 cây nhà hoàn toàn bị hư hại, 700 cần nhà khác bị ngập.

Riêng hiện tại, con lộ từ Phong Dinh đi An Giang đã bị ngập trên mặt 10 1 tấc nước.

Theo đài Ủy đêm qua, hiện thời đã có 4000 người không có nhà ở vì lụt.

Phố xá tại Cao Lãnh đã bị ngập nước

CAO LÃNH.— Người tin từ Cao Lãnh cho hay, tỉnh lỵ này là một nơi đất cao mà một số nhà cửa, đường sá bị ngập nước.

Trong khi đó, các vùng thuộc ảnh hưởng của sông Cửu Long trong tỉnh Kiến Phong nước dâng cao ngày càng cao làm cho các làng mạc bị ngập lụt trên 70 ấn.

Ngày 20-9 mực nước tại đây là 2m90, trong hình mấy ngày nước dâng cao từ sáu lên bảy phân.

Trong ngày 19-9-66, mực nước tại quận Hồng Ngự đã tăng lên 3 thước 62 làm cho hàng ngàn gia đình phải rời bỏ nhà cửa. Người ta, cho

XEM TIẾP K TRANG 4

Đắc cử viên La - Thành - Nghệ tuyên - bố :

Phải dung hòa TỔNG - THỐNG CHẾ VÀ CHẾ - ĐỘ ĐẠI - NGHỊ

● NGOÀI TỔNG THỐNG CÓN CÓ THỦ TƯỚNG VÀ HẠ NGHỊ VIỆN..

SÀI GÒN.— Ông La Thành Nghệ Ứng cử viên đắc cử Dân Biểu Q.H. L-H tại đơn II Đô Thành SàiGòn đã tuyên bố, 1 chế độ đặc biệt cho Việt Nam ngày nay phải dung hòa cái mạnh của TổngThống chế và tính thần dân chủ của chế độ Đại Nghị San đây là vấn đề thảo chánh của cuộc phỏng vấn này.

HỎI : Xin ông cho biết quan điểm của ông về bản Hiến pháp tương lai. Tình thế nước nhà đòi hỏi Hiến pháp tương lai phải có những tính chất nào.

ĐÁP : Toàn dân đã làm tròn nhiệm vụ chọn lựa người đại diện theo Hiến pháp.

Bây giờ, phận sự các dân biểu là phải ý thức trách nhiệm, bắt tay vào việc, đoàn kết, đề xây nền dân

XEM TIẾP M TRANG 4

Xem trang 3 :

ĐÊM NGẮN TÌNH DÀI

của SĨ-TRUNG

Những vấn đề sống chết của dân nông thôn

NGƯỜI DÂN LÃNH HẬU QUẢ nêu cán bộ cứ ăn nhậu linh đình...

TRĂM TỘI LỖI ĐỔ TRÚT LÊN ĐẦU CÁN BỘ THỪA HÀNH. CÓ ĐÚNG KHÔNG ?

◆ bài của THÁI DƯƠNG

XIII.— Khi đề cập sự «tanh tâm» của cán bộ, tôi con người tiết một số mặt chức vụ thành cường hào ác bá, người nguyên nhân tiêu lương quá tệm, phải xử lý và trừng phạt đã có cái chuyện thần phân tán em phải cùng phương cho đến anh là tệ hại nhất.

Nếu cán bộ cứ hợp nhau ăn nhậu linh đình...

Đặc lý của cán bộ cũng nhờ thì cũng khó vì bất cứ chức việc nào tên 1 bực, cũng có thể tự coi mình là đàn anh để yêu cầu nhau. Đông bào nông thôn chắc không có người nào mà không biết hoặc không thấy điều ra gần như là thường xuyên những bữa tiệc linh đình

XEM TIẾP D TRANG 4

Tại hẻm 42, Nguyễn Khoái

MÌN NỔ 1 c.8. chết, 1 bị thương

ĐÔ THÀNH.— Vào lúc 3 giờ sáng 20-9, 4 nhân viên cảnh sát lưu vụ tại Quận 4, đi tuần trên đường Nguyễn Khoái, khi tới đến hẻm 52 thấy 1 trái lá mắt nằm trong tối liền kề đường lại nhưng tên là chạy trên. Hai nhân viên cảnh sát liền tiến vào ngõ hẻm để tìm hết kẻ là mặt, không ngờ vừa đi tới trụ đèn đầu hẻm thì một trái mìn nổ khiến cảnh sát viên tên Đặng Xuân Phong 28 tuổi chết tại chỗ, còn 1 nhân viên cảnh sát tên Nguyễn Hữu Ngọc 25 tuổi bị thương nhẹ nơi tay. Cảnh sát Quận 4 tới nơi mở cuộc điều tra truy tầm thủ phạm. Thi hài anh Phong được chở về nhà riêng mai táng, còn anh Ngọc được đưa tới bệnh viện hiếu bổ.

Cảnh sát giả làm thanh niên trốn quân dịch

BẮT TRỌN TỔ CHỨC LÀM GIẤY GIẤ MIỄN HOÃN DỊCH

ĐÔ THÀNH.— Nhân viên cảnh sát thuộc Tổng Nha, được tin tại cùng Chợ lớn, số 1 đường, làm giấy miễn và hoãn dịch giả mạo bán cho những thanh niên Hoa-Kiều trốn quân dịch, giá mỗi cái 50.000đ (miễn dịch 1 năm) 30.000đ (hoãn dịch 6 tháng.)

Mở cuộc điều tra, nhân viên giả làm thanh niên trốn quân dịch liên lạc với tên Lưu Linh 29 tuổi nhà ở đường Tôn Hưng Đạo, và được tên này bằng lòng giới thiệu với tên Huỳnh Ngọc An 42 tuổi nhà ở đường Đông Khánh để được cấp cho 1 giấy miễn dịch với giá 50.000đ Tên Linh hứa trong vòng 1 tuần lễ sẽ giao giấy miễn dịch tại 1 tiệm ở đường Tôn Đản.

Đúng ngày hẹn, nhân viên Tổng Nha cảnh sát tới nơi được tên Lưu Linh đi chiếc xe du lịch hiệu Simca đến trao tấm giấy miễn dịch sau khi

XEM TIẾP H TRANG 4

BÌNH SĨ T.C. DÙNG LƯỚI LÊ NGĂN CHẶN

HÀNG NGÀN VỆ BINH ĐỎ định vượt Biên - Giới TIẾN VÀO HƯƠNG-CẢNG

HƯƠNG CẢNG, (AP) Theo nhiều báo chí Hương cảng phát hành hôm thứ Hai cho biết, hàng ngàn vệ binh đỏ đã tiến tới cây cầu ở biên giới nối Lục địa Trung hoa với Hương cảng, nhưng bị binh sĩ Trung cộng và trang đầy đã chặn lại không cho tiến vào Hương cảng.

Theo báo Hoa ngữ East Pos, vụ này đã xảy ra hôm thứ Bảy.

Báo này tường thuật vụ này như sau, theo lời của một người từ Trung hoa lục địa tới Hương cảng kể lại :

« Binh sĩ Trung cộng các cầu đã phải lấy lưới lê vào súng để chặn những vệ binh đỏ vừa đi vừa hô khẩu hiệu của Mao trạch Đông và hát bài «Đông phương hồng».

«Trung cộng đã tăng cường binh sĩ canh gác biên giới kể từ khi vụ này xảy ra, có lẽ để ngăn ngừa tái diễn.»

Hai nhật báo khác xuất bản tại Hương cảng là «Ung Shung» và «Hong Kong Times» cũng kể những chuyện tương tự.

Trong lúc đó những người từ Quảng châu đến Hương Cảng cho hay những biểu chương dán tại Quảng Châu đã tố cáo nhiều viên chức cao cấp Trung cộng thanh những.

Trong số người bị tố cáo, có Yen Chien-Ying, vừa được cử vào văn phòng chính trị của ủy ban trung ương cộng đảng Trung hoa. Cũng theo các người từ Quảng châu đến, Yen Chien Ying bị tố cáo có tài sản riêng tại Hương cảng.

Theo cáo trang thì chiều 6-4-64, 2 binh nhì Biệt kích tình đoàn Biên Hòa, tên Hiếu và Hà, buôn tình rồi nhau sang cho Đặng thuộc xã Bửu Hòa, với mục đích chiếm ngưỡng mộ thôn nữ trong vùng, mà không ngờ những cô trai đồn phương lại có mấu hay Đỗ kỳ những chàng trai xa lạ.

Do đó khi thấy bóng Hiếu và Hà, mấy anh Đỗ kỳ sắc đồng

(Xem tiếp trang 4)

VỤ ĐUỔI NHÀ CẤP TỐC Ở BẾN HÀM TỬ

Phải chăng vì bức thơ trơi nên có vụ đuổi nhà ?

♥ của TRẦN TUẤN HẢI

III.— Theo sự hồi riêng của chúng thì cả một sát cái thư nặc danh của kẻ xác ẩn cần đến nào đó, đã phóng ra mấy thường chướng với nhà chức trách rằng, sẩm nhà của đồng bào ở bến Hàm Tử hầu hết là những người có tính chất đồng gianh đất nhà nước... để làm ăn phe chi chi đó...

Và không có phải vì bức thư rơi trách cho xe đến đây triệt hạ... lại rai mấy chục căn nhà của 400 đồng bào nghèo bấy nay không ?

Nếu quả thật vì lý do vu vơ ấy thì tội nghiệp cho đồng bào của ở đây.

Là những người đến sự nanhvuốt Cộng sản, bỏ lăng mọc thân yêu, nơi chôn nhau cắt rốn của bao bao Chủ nhiệm, ông bầu Ở... Ấy vậy mà bao Chủ nhiệm ông, ông bầu ở đồng bào... xanh đó tại Bình Dương, hay phiền quý giang hồ tới đây hãi nào ?

Thầy ông Quốc xem Bình Dương như là « tỉnh nhà », L.L. bên chay mặt mũi lên tin Phú Cường, mượn đất đồn... Nam Tào, Bắc Đẩu đã tay cho cắt « tỉnh nhà » của ông Quốt nhưng chẳng thấy tên ông Quốt ở cái mồ tổ cha ấy.

Hay là hồi thuở ông Nguyễn đình Quốt mới mới cạn mắt... chào cái nỗi hội lịch sinh phiền này, mấy ông Chánh lục bộ quên... vô sổ khai sinh con nít Nguyễn đình Quốt chăng ?

Thân phận... lỡ lói

Đã mượn cái « tỉnh nhà » của thiên hạ để làm « tỉnh nhà » của mình... ra ông cớ, sau khi đắc cử rồi không chịu... yên thân nằm nhà... lâu hơn với vợ con, chẳng ngày bước chân vào nhà Hát... lớn, ông Quốt lại còn... phá đám thiên hạ bằng cách tung tiền cho cốc liêu đánh thắt cổ đi... kéo nhau ra Tòa lung tung bong cả ?

Cái... mười lần... lọn đời bết cỏ !

Cái thân phiền cho ông ta chẳng biết cố... lành 18 lối gì không, mà lại là đi kiếm chuyện đã... tôn công thiên hạ.

Cái 18 lối của anh « tỉ phú » Nguyễn đình Quốt theo lời bàn tán của bà con Bình Dương, là ở chỗ nầy đây.

Người ta nghe đồn rằng, ông Quốt, được mang danh là « tỉ phú », nhưng trước đây, ông ta mấu ẩn thế nhơn mà đã có lần « tuyên bố phá sản », lần kế « tuyên bố phá sản » như thế là

(XEM TIẾP TRANG 4)

Y-KIẾN CHÚNG TÔI

CHỈ CÓ TỰ DO DÂN CHỦ mới có cơm áo

● Bài của VÕ-VĂN-ỨNG

Tiếng vang về cuộc bầu cử tại Việt Nam cho đến nay vẫn còn nổi rộng trên thế giới và rất thuận lợi cho quốc gia chúng ta.

Cả thế giới tự do đã nhận thấy tinh thần dân chủ của nhân dân miền Nam bên nầy Bến Hải. Sở dĩ người dân hăng hái đi bầu, là vì hi vọng với lá phiếu của mình, họ sẽ xây đắp được nền móng dân chủ đầu tiên cho đất nước nầy. Mặc dầu bị cộng sản, tay sai thực dân hăm dọa, loan truyền tin thất thiệt đề ngăn trở người dân chọn những kẻ đại diện xứng đáng cho mình, nhân dân khắp nơi cũng đã đến phòng phiếu làm trọn phận sự mình một cách cả ý thức. Nếu kết quả cuộc bầu cử không hoàn toàn đúng như ý muốn của đa số cử tri, thì đó không phải là lỗi tại họ vì họ đã chứng minh cho thế giới thấy rằng lòng yêu chuộng dân chủ tự do của họ rất cao, và họ không bỏ qua một dịp nào có thể giúp họ thỏa mãn nguyện vọng mình.

Gần hết các ứng cử viên cũng tỏ ra có ý thức dân chủ cao đó, không mị dân không hứa hẹn ngoài nhiệm vụ lập hiến của mình. Nhiều ứng cử viên chỉ muốn làm chính trị vì thăng vọng, vì hão danh, và nhiều ứng cử viên bất tài hoặc có ác bề phái, vì thế, toan dùng Quốc hội làm một phương tiện hợp pháp để phụng sự quyền lợi riêng tư hay quyền lợi mặt thiểu số nào đó, đã bị nhân dân loại bỏ và khinh thị.

Qua cuộc bầu cử vừa rồi, tất cả những ai, quốc tế hay quốc nội, đã nghi ngờ tinh thần dân chủ của nhân dân đều phải thấy rằng người dân Việt Nam đã chán ghét mọi hình thức độc tài, thiết thực muốn thiết lập càng sớm càng hay một chế độ dân chủ tự do thật sự.

Họ đã hiểu rằng chỉ có dân chủ tự do mới giúp họ được cơm áo, diệt được mọi bất bình bất công đã đè nặng trên vai mọi người từ mấy mươi năm rồi và nhờ Hiến pháp, họ sẽ có Quốc hội, sẽ có một chánh phủ sinh ra từ nhân dân, phục vụ quyền lợi cho nhân dân và giúp dân tộc tự giải quyết những vấn đề sanh tử của chính mình.

Đây, danh sách giáo chức THUYÊN - CHUYỂN ĐẾN các tỉnh trong toàn quốc và Saigon

(TIẾP THEO)

TỶ TIỂU HỌC BIÊN HOÀ

1	Cô kim Hoàng	GVSCCN	Bình Dương	Theo chồng công chức	
2	Lê kim Tuyết	GVTHTS	Ba Xuyên	—nt—	
3	Phan thị Thu	GVTHH3	Châu Đốc	Theo chồng tự chức	
4	Nguyễn thị Thu	Nguyệt GVTHTS	Phước Tuy	Theo chồng công chức	
5	Nguyễn thị Bạch Cúc	GVTHH4	Định Tường	—nt—	
6	Lê thị Xuân Lang	GVTHPK	Kiến Tường	Theo chồng quân nhân	
7	Trần thị Ngọc	—nt—	Phước Long	—nt—	
8	Lê thị Nguyệt Trang	GVTHTS	Bình Tuy	—nt—	
9	Trần minh Sáu	GHBTTS	Vĩnh Bình	Theo chồng công chức	
10	Tạ quang Thanh	GVCU	Long Khánh	10a 0thg	7ng
11	Nguyễn thị Agnes Tiên	GVSCHH	Hậu Nghĩa	11a 21ng	
12	Nguyễn văn Thật	GVSCPK	Long Khánh	7a 8thg	
13	Trương ngọc Chi	GVTHH3	Ninh Thuận	6a	
14	Lê thị Hoa	GVTHH4	Bình Tuy	4a 9thg	
15	Lê thị Vân Chi	GVTHTS	Châu Đốc	4a 9thg	
16	Nguyễn văn Tân	GVTHH4	Bình Thuận	5a 9thg	15ng
17	Trương thị Hoài	GVTHH3	Ba Xuyên	5a 9thg	17ng
18	Phạm viết Doanh	—nt—	Phước Long	Lý do ốc khoẻ	

(Xem tiếp trang 4)

Đã lập xong danh sách đầu thủ bóng bàn đi Thái - Lan đấu tiên Á - Vận

SAIGON.— Tổng cuộc Bóng bàn, trong phiên họp hồng tuần tối qua, đã xác nhận có sự sắp xếp rất trong trận đấu giữa Mai văn Hòa và Trần gia Nghĩa chứa nhựt rồi trong giải tuyển chọn bốn đầu thủ đi Thái Lan và đã quyết định lấy đầu thủ Nguyễn văn Mạnh thay cho đầu thủ Mai văn Hòa.

Sau quyết định này, thành phần phái đoàn sang Thái Lan từ 7 đến 10 tháng 10 sẽ gồm bốn đầu thủ

XEM TIẾP Y TRANG 4

CHUYỆN MỖI NGÀY

MÁCH LẺO và LƯỠI LÊ phụ trách

Chuyện nhà «tỷ phú» Quát

Đọc báo hàng quen thấy ông Nguyễn đình Quát, đốc viên ở Bình Dương đã ở một đường... cảm ta đồng bào rất là... làm ly thông thả... Đọc việt trong cái cảm ta nầy, ông Quát (xin đừng lôn với ông ... Hiết) đã cho ông đồng bào « tỉnh nhà » ông bộ ông.

Bình Dương là nơi chôn nhau cắt rốn của bao bao Chủ nhiệm, ông bầu Ở... Ấy vậy mà bao Chủ nhiệm ông, ông bầu ở đồng bào... xanh đó tại Bình Dương, hay phiền quý giang hồ tới đây hãi nào ?

Thầy ông Quốt xem Bình Dương như là « tỉnh nhà », L.L. bên chay mặt mũi lên tin Phú Cường, mượn đất đồn... Nam Tào, Bắc Đẩu đã tay cho cắt « tỉnh nhà » của ông Quốt nhưng chẳng thấy tên ông Quốt ở cái mồ tổ cha ấy.

Hay là hồi thuở ông Nguyễn đình Quát mới mới cạn mắt... chào cái nỗi hội lịch sinh phiền này, mấy ông Chánh lục bộ quên... vô sổ khai sinh con nít Nguyễn đình Quát chăng ?

Thân phận... lỡ lói

Đã mượn cái « tỉnh nhà » của thiên hạ để làm « tỉnh nhà » của mình... ra ông cớ, sau khi đắc cử rồi không chịu... yên thân nằm nhà... lâu hơn với vợ con, chẳng ngày bước chân vào nhà Hát... lớn, ông Quát lại còn... phá đám thiên hạ bằng cách tung tiền cho cốc liêu đánh thắt cổ đi... kéo nhau ra Tòa lung tung bong cả ?

Cái... mười lần... lọn đời bết cỏ !

Cái thân phiền cho ông ta chẳng biết cố... lành 18 lối gì không, mà lại là đi kiếm chuyện đã... tôn công thiên hạ.

Cái 18 lối của anh « tỉ phú » Nguyễn đình Quát theo lời bàn tán của bà con Bình Dương, là ở chỗ nầy đây.

Người ta nghe đồn rằng, ông Quát, được mang danh là « tỉ phú », nhưng trước đây, ông ta mấu ẩn thế nhơn mà đã có lần « tuyên bố phá sản », lần kế « tuyên bố phá sản » như thế là

(XEM TIẾP TRANG 4)

UỐNG NHỌC DƯỢC

quyên - sinh

GIA ĐỊNH : Hồi 7 giờ 15ngày 18-9 người ta có chở anh Nguyễn tấn Ý, 28 tuổi ở đường Võ đì Nguy Phú Nhuận vào bệnh viện cứu cấp vì anh nầy uống độc dược tự tử. Theo người nhà của anh cho biết thì anh buồn vì vợ anh đi lấy Mỹ. con khinh khí anh làm tiền không đủ cho chi ăn uống. Vì vậy nên anh quá buồn cầm lấy uống 2 ống Optalidon tự tử...

PHỤC-VỤ BẠN ĐỌC

Trả lời Y-HỌC

● *Trả lời ông Đỗ văn Tình đọc giả Hòa Hưng Saigon*

Triệu chứng đau nhức dài theo chân của ông điển tả trong thư là chứng đau nhức thần kinh hẳng.

Có thể chữa như sau :

— ART ROSIL-BI

Chích thịt mỗi ngày 1 lần (hai ống trộn chung lại)

— NAPASONE

Uống mỗi ngày 3 lần mỗi lần 1 viên sau khi ăn.

— ALGI-B

Uống mỗi ngày 2 lần, mỗi lần 1 viên trước khi ăn

— CLARMIL

Sau mỗi bữa cơm chiều uống 1 viên.

★

● *Trả lời bà Nguyễn thị Thương đọc giả Vũng Tàu*

Triệu chứng nặng ngực lâm mệt vào buổi tối, khó ngủ của bà là do bộ tiêu hóa không được điều hòa ảnh hưởng đến, chớ không phải đau tim.

Có thể dùng thuốc như sau :

— BRO-MO 5cc

Chích thịt mỗi ngày 1 ống.

— SORBITOL

Uống lúc bụng đói 1 gói, ngày 1 lần.

— LIBRAX hoặc MILPATH

Uống mỗi ngày 2 lần, mỗi lần 1 viên sau khi ăn.

— PARAGAR

Mỗi tối trước khi ngủ, uống 1 muỗng canh.

THẾ GIỚI MÂU NHIỆM VÔ BIÊN

Tiết lộ những bí quyết bùa ngãi

● **CÓ THỰC BÙA NGÃI ĐÃ GIÚP CHO «PHẬT SỐNG» KHI XƯA ĂN CƯỚP HÀNG TRIỆU BẠC VÀ CÁM DỖ ĐƯỢC HÀNG TRĂM THIẾU PHỤ VÀ THIẾU NỮ ??**

Sưu tầm của Chiêm Tinh Gia HUỲNH-LIÊN

♠ Văn phòng 632 Phan thanh Giản Saigon

Theo ông Dumontier,, trong cuốn sách nói về Bà giáo cổ truyền của người Việt Nam, thầy bùa là một hạng thầy cũng có vẻ bùa trừ ma, qui quái hộ tài cầu may mắn cho gia đình. Một ông thầy bùa không nhất định phải là một thầy phù thủy Trong chữ phù thủy có chữ thủy là nước một trong năm yếu tố của phép thuật của người Á Đông và chữ phù nghĩa là bùa phép. Thầy phù thủy là một thầy Pháp có thể làm phép biến hóa được, như sẽ đậu thành binh, hô âm binh và chuyển lâm bùa (bùa chiến thì, bùa trai gái, bùa nhà, bùa yêu, bùa ghét), Thầy phù thủy còn có thể làm phép chải người khác cho chết đi (chải con vịt, chải nắm kim, chải quả trứng vào trong bụng v.v...).

Thầy ngãi không có phép « biến hóa thần không » như thầy phù thủy. Đó chỉ là một hạng thầy thuốc mà không chuyên hẳn về nghề thuốc, nhưng chuyên làm những « vị» riêng để cứu những người « bị ma lâm» những người bị ma ám. (Theo C. Coulet Les Sociétés secrètes en Tere d'Annam Librairie C. Ardin Saigon xuất bản).

Thật ra thầy ngãi không phải hẳn là những ông thầy «Cứu thế độ nhân » Người ta đã từng thấy có những thầy ngãi giúp người ta trừ « tà » chế ra «các thứ ngãi » làm cho buồn bán may mắn, nhưng đồng thời cũng có những thầy ngãi chế ra các thứ ngãi để làm cho người khác ăn phải, uống phải người phải bị mê hoặc có nhiều khi như mất tứ trong hàng tháng, có tới hàng năm.

Dâu sao, ta phải nhận rằng những danh từ pháp sư, thầy phù thủy, thầy bùa, thầy ngãi vẫn không được minh bạch lắm và nhiều khi người ta để lầm danh từ nọ với danh từ kia:

Các nhà khảo cứu như Gabrich, Coulet, Dumontier cũng không thể đem lại cho ta những ánh sáng hơn về những danh từ này.

II.— *Pháp sư có phải là một nghề không ?*

Theo các tài liệu của các ông Dumontier, Gabriel và Coulet thì thầy pháp cũng có *một ý nghĩa tương đương với* danh từ phù thủy.

Phù-Thủy có phải là một nghề không ?

Nói về «bùa ngãi» đối với các hội kín Việt-Nam, Ông Coulet cho phù thủy là một nghề và viết : «Người VN cho rằng muốn làm phù thủy, không cần phải có thiên bẩm nhưng cần phải khôn khéo và chịu học tập thực hành và chịu tìm tòi suy diễn».

Các sách dạy về nghề phù thủy có cuốn được in theo lối mộc bản (in gỗ) hay thạch bản (in đá) nhưng cũng có những cuốn viết tay. truyền từ đời nọ sang đời kia chonhau và được sao đi sao lại thành nhiều bản. Các sách này trong đối không thể dầy đủ hoàn toàn được ? Vì ngành phù thủy (trong số đó có gồm cả bùa ngãi, sai thiên binh thần tướng sai đâu thành binh. hô ôn binh v.v...) là một ngành học rất mênh mông lại gồm nhiều dịa hạt khác nhau một trời một vực.

(CÒN NỮA)

★ Bài vở trang này xin đề : **TÂM-ĐẠM** địa chỉ Nhựt báo BÌNH MINH

Thơ

cho em một chút ân tình

từ xa cung hạt lì vẽ
lòng tay chới với tử bề
quanh hiu
mỗ hoang có mọc tiêu diêu
cành khô lá rụng chim chiều
xa bay
ngẩm gương cảm tâm thân gầy
tim rạy rức đã lưu đầy xác thân
cung tiếc xá tít chân tăng
đường mây dứt doan sao gần
được em ?

★

bóng ai thấp thoáng bên rèm
đường hoa ai cẩm mà em
ngập ngừng ?
sầu loang đôi mắt rưng rưng
buồn xa sóng vỗ ngập ngừng
chim bay
xác thân giờ đã quá gầy
cho em một chút tình nay
sá chi ?

★

buồn em trong tuổi dậy thì
bước ong xa xác tay ghi
xác thân
mấy mưa dù chi một lần
nhớ thương dù chi có ngần
ấy thôi
xa nhau lòng vẫn bồi hồi
ngậm ngùi nhớ tới chuyện
đôi đứa mình
mi buồn chớp nhẹ lung linh
lá hoa ấu yếm duyên mình
nên thơ !

anh thuận

(lâm sao em buồn ?)

Mặt Trái CUỘC ĐỜI

MÂY HOÀNG HÔN

Số 16 — ✍ *HÀ TỪ TÂM*

Thúy im lặng nhìn lên nền trời xanh cao, như tìm trong đó một kỷ niệm hàng ngày của mối tình đã đến với nàng, trộn lẫn những yêu thương và buồn bã.

— Tao yêu anh ấy, không biết tại sao nữa mấy, từ hồi anh ấy còn làm giáo sư lân kia. Nhưng khổ cho tao là ba má tao lại biết nhiều quá về anh, về cái thành tích ăn chơi, lang bạt và tiêu phí của anh. Vì thế nên ba má tay cấm không cho tao gặp anh. không cho tao được tự do đi về nữa.

— Chết cha hôn, phải cái lắc mà mấy đi học bác trai đưa rước đó hả ?

— Ừ, ba má tao giữ tao đến mức thậm tệ, tao buồn và nhớ anh lắm. Mỗi tuần tao mong đến ngày đi học tư, để được nhìn anh cho đỡ nhớ, hay để nhập tử tay anh nhưng là thư nhơ nhớ, đọc thật mình rồi xé nát. Vì ông già anh bắt được thì chết đi vớt đòn. Lúc đó anh buồn, buồn còn hơn tao nữa. Trong cái buồn ấy có cả sự hối hận rạy rức của đứa dí vàng không tốt đẹp.

— Tại sao mấy không an ủi anh, không khuyên anh một cái gì ?

— Sao lại không bà mẫy ? Tao khóc tao dỗi chết đủ thứ hết, và có lẽ anh thương tao thành thật nên sau bao nhiêu ngày suy nghĩ anh tính nguyện nhập ngũ, quên hết nếp sống vội cuồng. Làm lại thật tươi đẹp hơn để chấp một ngày gia đình ta hiêu ánh.

— Vậy thì mối tình của tụi bây hay quá rồi còn gì ? Tao mong tao cũng có một người yêu như thế để cho đỡ ở vô nghĩa.

— Bộ mấy tưởng sướng lắm sao ? Có bao nhiêu chuyện thật là đáng chán nản. Mấy biết anh Thi hôn. cái anh có nhà ở ngã ba đường tới trường mà tao hay chỉ mấy đó.

— Ờ ! Tao biết, hôm nọ mấy nói tao nghe chuyện đó mặt lần rồi. Bộ thằng cha Thi cớ theo mấy hoài hả ? Thằng cha gì lì bỏ xừ.

— Vậy mà ở nhà ba má tay cớ nói anh Thi anh biết thương tao, anh đưa tao đến đàng hoàng lo làm lo ăn. Nhưng bây giờ đủ cớ thật có là như thế tao cũng đều làm sao thương anh được. Tao chỉ có một trái tim, một tình yêu và một sự nhớ mong tin cẩn mà thôi.

— Tao hiểu mấy ! Nhưng mà Thúy ơi, hai bác ở nhà thương mấy đây, mấy biết hôn. Làm sao ba má mấy tin anh Sơn được khi đời tư anh đầy dẫy điều cường.

— Tao biết, tại vì cái chỗ biết ấy mà tao khô tâm không phải là tao thủ ghét gì anh Thi đến phải chế ảnh, nhưng tốt hơn bết đừng yêu nhau nữa.

(CÒN TIẾP)

Tâm tình cùng bạn

● có ÁI-TRINH trả lời

Đợi chờ là mầu nhiệm CỦA TÌNH YÊU

● TRẢ LỜI THƯ EM T.K.L.(H.N) : Đọc xong thư của em. chị rất thương em,..Thương ở điểm em đã yêu thành thật và yêu trọn vẹn với mối tình đầu. Ai cũng vậy mới yêu là yêu thu thiết, say đắm... yêu bằng cả tâm hồn...vì lẽ đó mà rất mình hời hợt, hoặc phân xét một cảnh sai lầm chăng ?

Như trường hợp của em với C. chẳng hạn ! Đúng ra chỉ một vài chi tiết nhỏ, chị phải hỏi em cho cặn kẽ mới có thể trả lời được. Nhưng như thế chắc là chậm em em lắm nên chị phải tạm đặt ra ba trường hợp như sau đây để em liệu mà áp dụng theo từng trường hợp.

Đúng ra ở cuộc đời này chẳng có ai thờ chủ nghĩa độc thân cả em à ! Bởi lẽ gì có chủ nghĩa độc thân mà thờ với phương ? Chẳng qua đó chỉ là một lối nói của những người bị ra chạm một điều gì đó về phương diện tình cảm với thực tế thôi. Trường hợp C trả lời với em như thế. chỉ đặt ra ba giả thuyết như sau :

1) — Tại nơi em ở, có một đệ tam nhơn nào đó thâm độ ý và yêu em ? Đệ tam nhơn ấy, có thể thêu vẽ chuyện của em theo cách quá đáng, khiến chàng buồn để rồi chàng không dám thổ lộ tâm tình với em cũng vì chàng là người hiểu điều không muốn đánh đáng lôi thôi.

(2) Em cũng nên xét lại mình xem có điều gì lầm lỡ mà em đã nói vô tình, một cử chỉ vô ái đó chẳng hạn... có thể làm mích lòng chàng, để rồi chẳng có cớ chi thở ở và lạnh nhạt với em.

gặp trường hợp này, em phải thường lui tới nhàng ân hậu địu ngọt để xét, xem em đã chạm tội gì xin lỗi chàng. Thế là chuyện đâu sẽ vào đó. Đàn ông hạ tự ái lớn lắm nhưng chẳng để đàng tha thứ bỗ quy khi ta biết nhận lỗi với họ.

(3).— Chuyện nầy hơi tế nhị, em phải khéo léo mới được. Nghĩa là phải «bí mật» nhé, đó xét xem chàng đã có người yêu trước chưa. nếu có thì xem coi tình yêu của người ta như thế nào. nếu người ta đang yêu nhau tha thiết và cấp xứa thành hôn với nhau... thì chị thành thật khuyên em nên hy sinh tình anh cho người ta đoàn tụ để là hành động đáng khen nhớn.

Lại cũng có thể chàng bị một tự phân hội nào đó của một thiếu nữ khác vì vết thương ấy mà chàng hờ hững với em chăng ?

Em lại, em phải bình tĩnh đó xét và đợi chờ có nhơ thế tình yêu mới mầu nhiệm, em ơi ! Đừng quá nóng nảy như bao cô gái khác, bởi bao phát thì bạo tàn. Chúc em Tuyi nguyện. Có buồn có vui thì cho chị không phiền đâu !

MÀI TRƯỜNG HỌC

Thầy giáo của tôi

♥ PHƯƠNG DẠ THẢO

MỘT trường nữ học chiếm cho vì một khoảng đất rộng mênh mông tức nhiên không biết bao nhiêu cô gái tên chút lít chít, lí lắc cả những cô thật điệu thật tha'thướt. Nhưng cái thành phần «thầy ba học trò ấy vẫn nhiều hơn.

Giáo sư phần đông là nữ, mà những vị giáo sư khũ tâm học đọc nhất vẫn là những ông giáo tuổi suýt xoát học trò.

Tôi có một ông giáo — dạy toán — đáng người ông nhỏ bé đầy nữ, trông đi ông thướt tha yểu điệu đến độ vô tối lớp tại nó lăng kéo phế vốn rất đúng đắy « chão cô » Câu nói thật tình tên làm ông thấy thân mến của tôi lúng túng vai giày chỉ vui giày thôi rồi ông lại ra lịnh chăng tôi lấy tập vở ra trả bài. Nói thiệt mà thôi, thành thử tình ông ky cũng cũng cơn nữ. Ông biết tụi tôi sự trả bài, thôi bài coi không ra sao được, chương trình học cần những đưa ban A thì dài. thì nặng phần vào vật. Trời ơi, học hết quốc văn vật cũng muốn nứt thở nói gì đến phần học « mới với mới là hai ». Tại nó vẫn nói với nhau, để nhất số học học tâm cho gì. Và cái câu nói rất ư là hữu lý ấy lọt vào tai thầy tôi cho nên ngày nào ông cũng bắt trả bài, từng đứa lên trả, số mặt nhỏ, số hai nhỏ.

Ông có một cô... người yêu, độ lại cái ly do ông không thể ở yên với tụi tôi. Sáng thứ hai nào bọn nó vô lớp cũng tra vấn « thầy đắt cô đi đâu chơi hả thầy ?» và mỗi câu nó lại chấm dứt bằng một trăng hà hà.

Thầy sáng lắm. tôi cái độ đứa nào ở gần nhà cô mà thầy hắc hành nhìn thấy đều trả bảy gặp đôi đi khác bỏi vì thầy thường nói mà :

— Chị nào nghịch ngợm nhơ tôi cho trả bài

— Chị nào nghịch ngợm tôi bắt trả bài.

Thầy lâm như trả bài lê cái hình phạt duy nhất để thầy xử dụng với đám học trò gái tinh ma Vậy mà thầy hiểu lắm.

Vô lớp tụi mà nói bậy nói bạ. nói trên nói dưới thầy cũng thầy kệ... Bởi vì chắc thầy cũng biết rằng làm mam giáo sư mà dậy trường nữ thì lắc cái bao... Bây giờ thì không nói nữa. Cái tên thầy nằm xuống lăm bọn tôi ngán ngẩm. Có đứa sầu miệng đã nói,

— Trường thầy chết yểu mà tụi bây: Đàn ông nhỏ xíu như vậy khó sống dài.

Riêng tôi hình ảnh thật nghiêm hay lập nghiêm của thầy đứng trên bục gỗ đem giảng bài cũng nhớ mãi.

Đoàn người qua khỏi cầu vàm, qua khỏi ngôi nhà ông Bảo Lâu, tiến ra la cua, và đi như một đoàn cảm tử.

Đúc bấy giờ mặt trời đã lên gần đỉnh đầu đâu. Có tiếng may Cauvang vẳng.

Tất cả đều không hay biết chi cả, vì tiếng hô hết trên miên ở hầu tiếng may ca nỗ của quận Tám đang tiến tới.

Khi đoàn người đi từ đụng khắp quanh, nơi đây có một cái Miếu Thờ Thần Hoàng, bên cạnh một cây cổ thụ lớn là chỗ mát cả một vùng mây công đất.

— Tàu vô ! Tàu vô !

Lúc bấy giờ đúng tại khúc cua, người thầy hai chiếc ca tô của quận Tám chớ đây lính rẽ sông chạy tới, đoàn người biểu tình đứng lại.

Trên lộ đã đã, một đợt binh binh chạy lớp xập tay cầm súng có gắn lưỡi lê. Khi đạo binh nầy vừa đụng nhiều khúc đầu của đoàn biểu tình thì đứng đứng lại, đứa đội binh chiến đầu. Một tiếp binh nằm phía trước mặng súng theo kiểu nằm bắn. Kế đó là một tốp quân gối súng mang lên theo điệu qui bên. Con phía sau thì tất cả đều đứng bắn.

Tiếng reo hò của đoàn người biểu tình bỗng nhiên im lặng. Phía đoàn sông, hai ca nô quận Tám đã tắt máo, trở tới bến trong.

Không khí tại khúc quanh lịch sử nầy trở nên nghiêm trang lẫy thường

Quận Tám đứng chồng nạnh trước mũi chiếc ca nô đầu tiên, mặt như cười cười ngạo nghễ. Phía sau trong quân Tám có vài thằng Tây mũi lỏ. mắt đực ngân. Và đám lính lên có sóng nghe rộp rộp.

(CON TIẾP)

Nói chuyện Y-HỌC

VẤN ĐỀ Y HỌC XÃ HỘI LIÊN QUAN ĐẾN HẠNH PHÚC VÀ TƯƠNG LAI NAM NỮ THANH NIÊN

II.— Hoàn cảnh xã hội đã ảnh hưởng đến vấn đề tình dục như thế nào ?

● **TẬT THỦ DÂM ĐƯA ĐẾN HẬU QUẢ TINH THẦN HẾT MINH MẪN, Ý CHÍ BỊ SỤP ĐỔ**

♠ của BS A.B.C

(TIẾP THEO)

Tình tự yêu có thể lộ diện dưới một khía cạnh tích cực : tự cao, khoe khoang, tự tin đến mức khiêu khích hoặc dưới khía cạnh tiêu cực. Mặc cảm tự ti thiếu tự tin. Có khi trong một cá nhân 2 khía cạnh ấy lẫn lộn nhau. Giai đoạn của khuynh hướng đồng tính luyến ái là ngay hiểm hơn.

Cá nhân đứng trước một quyết định phải thực hiện một sự thích nghi với hoàn cảnh đôi bờ ở y những cố gắng thể chất và tâm lý to lớn.

Tính bất động để đọa đời sống tờ bên trong, có khuynh hướng làm cho y thực lùi, tự thỏa mãn với những hoàn cảnh và giải phóng đã thu lượm được.

Sự co mình nhạy nhàng là vào lúc đó y luôn luôn biểu lộ trong chiu hướng đồng tính luyến ái.

Người ta đã nhận thấy chiều nầy mặc dù tính chất quan trọng của nó thay đổi tùy theo người trong những lưu luyến tình cảm của một hoàn cảnh đối với giáo sư hoặc với một bạn đồng học.

Tật thủ dâm thường xảy ra trong thời nầy vì mặc dù nó phải chấm dứt mau lẹ để khỏi trở thành ám thường, rất nguy hiểm khi gợi lên đối với đã tài nầy, những cảm giác tội lỗi nào khởi kỳ mong manh như của cảm tình.

Nếu không khéo những cảm giác nầy có thể để lại những vết ô nhơ nghiêm trọng như trong trường hợp thủ dâm thường thường dưới hình thức của những va chạm tình cảm với hậu quả không lường được. Nhưt là nó có thể đưa đến chống lịet an hoặc những trạng thái bán âm bán dương.

THAY VÌ xô đẩy thiếu niên trong sự không khiếp tình thân và sự chán chường bản thân, người ta sẽ trình bày cho chúng con đường cùng mà chúng có thể dẫn thân vào. Hoạt động thủ dâm là một hoạt động đi lệch khỏi cứu cánh và thiếu sót kỷ luật của bản thân kẻ nào trở thành nô lệ của nó tỏ đó sẽ hành động không mục đích thiếu kiên nhẫn và không định hướng. Tình thần hết minh mẫn, ý chí bị sụp đổ đời sống tình cảm của con người đó phải chịu sự chế ngự của những yếu tố ấu trĩ, của tính ích kỷ và bạo lực phá hoại : Y tự thấy đó những trở chứng của ái tình.

Thói quen một cuộc sống bí mật không thể là với ai được dần y đến chỗ cho dầu sự thật, thiếu ngay thật và dớt khoét.

Mặc cảm phạm tội tuần luôn ám nó, tính thần luôn luôn buồn não đặt y trong trạng thái lũng cũng của tính cảm tự tì.

(Còn nữa)

SAIGON Tranh SƯƠNG

Phóng sự trào phúng của : **LƠ-MOA**

Khi già trẻ tự cho «Có quyền sung sướng» trong thế giới tự do

(TIẾP THEO)

Đúng vậy !

Bà Quýt đã thu khá nhiều ngoại tệ, tiền của bày giờ không biết bì nhiều mà kể. Nếp bông là Luật sư Quýt, thăng Phung Mà Cô gái bây giờ cũng nhớ địa điểm «Sò nách em» của bà Quýt mà có tiền bạc triệu gửi bàng.

Một tên điểm đăng lác có tiền, lại anh không, tông tuyên bố, là sẽ bỏ tiền ra khuí thác tất cả bao chỉ Saigon. Một lần nọ, anh ta tong vào một tờ báo, bỏ « cổ phần » và đăng tên trên giấy đốc chánh trị đăng hoàng Sướng chưa. Trời ơi ! Sài Gòn nay ai muốn sướng có tiền là sướng ngay. Một tên ma cô có thể trở thành một giám đốc chánh trị của một tờ báo thì... đăng là làng báo Nam Việt tới hồi bị tiền áp đảo mảnh lịt.

Nó chín hâm, trong tương lai rất gần...sẽ bỏ ra đôi, ba triệu bạc để khai thác một tờ nhựt báo lớn cho « tí » nổi « tay » đã « NAM ĐỊNH, lâm lu mờ cả những tờ TIA TỐI — CHÍNH LOẠN và đe bợp cả làng báo. Phung mà có cho biết là đã có sẵn hàng chục máy chụp hình loại tối tân mua của tụi Mỹ đã dành đó khi cần thì tung một lúc những hai chục tay nhiếp ảnh chụp đi sẵn hình thì... nhất Thế đó.

Phung Mà Cô cho rằng đàn làm báo xứ nầy cho ách đọi, và chẳng có nết nào tây tộ bao nguy ở phương diện tổ chức, và «bùa phép» chẳng có bao nhiêu.

Một vài đứa viết báo cũng đã bỏ công thay theo nghề Phung mà cô nói đoác, Sau khi bỏ ra 3.4 triệu ngân để được đăng tên Giám đốc Chánh trị cho tờ báo nọ, thì trong vòng một tháng là... đi đứt. Nhưng Phung mà cô coi như « No Pa », vì từ địa vị một tên chải... giấy cho là Quýt, bỗng nhiên có tên tuổi trên « mên sét » báo. nó cảm thấy... Sướng tiêu mình.

Nhiệm vụ của Phung Mà Cô không phải chỉ viết «tâm chống hờ» cho bà Quýt mà thôi.

Trái lại, bà ta còn là chuyên viên chạy chọt «áp phe», đại diện cho bà Quýt nhiều «áp phe rất lớn.

Trong lúc cao hứng Phung Mà Cô đã dám nói... hồi đó Au Tê Tê bị mắc bịp một vố đề đời. Vụ đại bịp này có tích cách quốc tế vì có nhiều Kỹ Sư Nhật bản đính liu lịch sử. Chim chóc sự hãy bay tán đi không còn lìu lo trên những nhánh cây đưa đe ra ngoài sông. Mặt khích 12 năng bóng ghe thương hồ. Ngoài đồng không có bóng trâu đi. Con lý đã chạy dài theo giòng kênh không có một xe nào. Tre ngưa nào chạy, chỉ có một đoàn người đông như kiến có kéo nhau đi.

Dân đâu là một chị đầu bà Hồng liệt, khí phách. Nên hãy người cần giáo, mát đi theo khích bên đã yêu hồ. Người dân bà nọ cầm một cây cờ cỡ từng bước nghiêm trang Họ vừa đi vừa hô hết rên rền, tiếng tưng, tiếng mà không dứt. Trên tất cả gương mặt hăng người người đi sau đầng đầng sát khí, Có những trẻ con chạy theo mẹ chẳng nó.

(CÒN TIẾP)

CHUYỆN...

CON MA CAI LẬY...

Số 4 — ● của DẠ-KHÁCH

Tiếng reo hò tờ mờ, mọi người đùng vẹ sẽ kẻ, toàn là những bộ mặt nghiêm, đôi, đau khổ và bệnh tật...

Quận dường Cai lậy nhận được tin có cuộc tiến công sắp tiến ra Cai Lậy. Hiện đoàn người nổi loạn đình bộ lại chợ kinh 12, và đã nổi lửa đốt chợ nay sau khi đập phá và đốt đình việc.

Quận Tám cho tập hợp binh lính bố trí phòng thủ quận lỵ, và chuẩn quanh, nơi đây có một cái Miếu Thờ Thần Hoàng, bên cạnh một cây cổ thụ lớn là chỗ mát cả một vùng mây công đất.

— Tàu vô ! Tàu vô !

Lúc bấy giờ đúng tại khúc cua, người thầy hai chiếc ca tô của quận Tám chớ đây lính rẽ sông chạy tới, đoàn người biểu tình đứng lại.

Trên lộ đã đã, một đợt binh binh chạy lớp xập tay cầm súng có gắn lưỡi lê. Khi đạo binh nầy vừa đụng nhiều khúc đầu của đoàn biểu tình thì đứng đứng lại, đứa đội binh chiến đầu. Một tiếp binh nằm phía trước mặng súng theo kiểu nằm bắn. Kế đó là một tốp quân gối súng mang lên theo điệu qui bên. Con phía sau thì tất cả đều đứng bắn.

Tiếng reo hò của đoàn người biểu tình bỗng nhiên im lặng. Phía đoàn sông, hai ca nô quận Tám đã tắt máo, trở tới bến trong.

Không khí tại khúc quanh lịch sử nầy trở nên nghiêm trang lẫy thường

Quận Tám đứng chồng nạnh trước mũi chiếc ca nô đầu tiên, mặt như cười cười ngạo nghễ. Phía sau trong quân Tám có vài thằng Tây mũi lỏ. mắt đực ngân. Và đám lính lên có sóng nghe rộp rộp.

(CON TIẾP)

Đây, danh sách giáo chức THUYÊN - CHUYỂN ĐẾN các tỉnh trong toàn quốc và Saigon

(TIẾP THEO TRANG 1)

TY TIỂU HỌC BÌNH DƯƠNG

Số thứ tự	Tên và họ	Ngạch trật hay hạng bậc	Nhiệm sở hiện tại	Lý do thuyên chuyển
1	Võ thị Nữ	GVTHH4	Định Tường	Theo chồng công chức
2	Nguyễn văn Keo	GVSCCN	Phước Long	9 năm 4 tháng 11 ngày
3	Nguyễn ngọc Thơ	GVTHH2	Long An	6 năm 6 tháng 9 ngày
4	Đặng văn Thảo	GVTHH3	—nt—	5 năm 9 tháng 6 ngày
5	Hồ hàng Trăng	—nt—	—nt—	5 năm 11 tháng
6	Đỗ thị Gành	—nt—	Biên Hòa	5 năm 7 tháng 29 ngày
7	Nguyễn ngọc Châu	GVTHH4	Phong Dinh	4 năm 8 tháng
8	Nguyễn bình Thay	GVTHTS	Pleiku	Lý do sức khoẻ
9	Nguyễn thị ấy An	GVBTH5	Ninh Thuận	3 năm

TY TIỂU HỌC BẠC LIÊU

1	Trương thị Thảo	GVSCN	An Xuyên	Theo chồng công chức
2	Ng. thị Nguyệt	GVSCPK	—nt—	—nt—
3	Lê thị Cúc	GVTHTS	Vĩnh Bình	Theo chồng quân nhân
4	Hồ thị Hồng Liên	GVSCH4	Saigon	Theo chồng công chức
5	Hồng đức Vân	GVTHTS	An xuyên	10 năm 7 tháng 9 ngày
6	Trần hoàng Thế	GVSCCN	Chương Thiện	9 năm 6 tháng 24 ngày
7	Trần trinh Lý	—nt—	AnXuyên	9 năm 7 tháng 20 ngày
8	Lương văn Chính	GVTHTS	—nt—	—nt—
9	Hồng kim Huê	GVSCCH	—nt—	—nt—
10	Huỳnh văn Thắng	—nt—	—nt—	—nt—
11	Đào văn An	—nt—	—nt—	—nt—
12	Trần thị Nhu	—nt—	—nt—	—nt—
13	Trịnh tích Hương	—nt—	—nt—	—nt—
14	Nguyễn văn Cần	GVSCPK	—nt—	9 năm
15	Hồa Suông	GVSCCN	—nt—	9 năm 7 tháng 20 ngày
16	Thạch thị Sọi	GVSCPK	—nt—	Theo chồng (số 15)
17	Tô thanh Thủy	—nt—	—nt—	8 năm 6 tháng 24 ngày
18	Lâm văn Sáu	GVTHTS	—nt—	9 năm 6 tháng 24 ngày
19	Phạm thị Tiếng	GVSCPK	—nt—	Theo chồng (số 18)
20	Lâm trinh Tạo	GHBTTS	BaXuyên	Theo vợ công chức
21	Tr.t. Thiên Hương	GVTHCN	—nt—	3 năm 9 tháng

TY TIỂU HỌC BÌNH TUY

1	Trần hữu Thảy	GVSCPK	Quảng Đức	2 năm 1 tháng 12 ngày

TY TIỂU HỌC CHƯƠNG THIỆN

1	Võ kim Xuân	GVTHTS	Kiến Hòa	Theo chồng quân nhân

TY TIỂU HỌC CÔN SƠN

1	Võ thanh Châm	GHBTTS	An xuyên	1 năm 8 tháng 14 ngày
2	Lê hữu Trí	—nt—	—nt—	—nt—

TY TIỂU HỌC CHÂU ĐỐC

1	Phạm thị Liệp	GVSCH4	Vĩnh Bình	Theo chồng công chức
2	Lê thị Giáo	GVTHTS	Lâm Đồng	—nt—
3	Trần thị Khanh	GHBTTS	Kiến Giang	—nt—
4	Nguyễng văn Bâm	GVSCCN	Gia Định	8 năm 4 tháng 18 ngày
5	Ng. hưng Phương	GVTHTS	Darlac	Cha và anh đều hy sinh vì tổ quốc
6	Văn Thêm	GVSCPK	Kiến Phong	7 năm 1 tháng 18 ngày
7	Ng. văn Đường	GVTHNN	Kiến Tường	6 năm 6 tháng 18 ngày
8	Huỳnh ngọc Lệ	GVSCPK	—nt—	—nt—
9	Lai đông Kinh	GVTHTS	Darlac	4 năm 7 tháng 20 ngày
10	Ng. bá Nghiệp	—nt—	—nt—	4 năm 11 tháng 23 ngày
11	Ng. thanh Long	GVTHH3	An Giang	Cựu quân nhân

TY TIỂU HỌC ĐỊNH TƯỜNG

1	Đặng thị Mành	GVTHTS	Kiến Hòa	Theo chồng quân nhân
2	Ngô thị Liên	GVTHH4	Cà Công	—nt—
3	Võ thị Kim Hoàng	GVTHTS	Vĩnh Bình	—nt—
4	Lê thị Do	GVTHH4	Bình Dương	—nt—
5	Trương thị Phi	GVTHPK	Kiến Hòa	—nt—
6	Mai thị Hạnh	—nt—	Kiến Tường	Theo chồng công chức
7	Đặng Thị Sáu	GVCN	Long Khánh	—nt—
8	Nguyễn thị Chọn	GVSCPK	Kiến Tường	Theo chồng quân nhân
9	Lê thị Nết	GVTHH3	Kiến Giang	—nt—
10	Trương thị Hội	GVTHH1	Phong Dinh	—nt—
11	Nguyễn thị Thương	GVTHCN	Saigon	Theo chồng công chức
12	Nguyễn thị Yến	GVSCTS	Kiến Hòa	14 năm 7 tháng
13	Nguyễn đại Nghiệp	GVSCH1	Cà Công	14 năm 7 tháng 6 ngày
14	Nguyễn văn Ro	GVTHTS	Châu Đốc	11 năm 7 tháng
15	Thái thị Khoa	GVTHH4	Kiến Hòa	—nt—
16	Trần thị Liên	GVSCH1	—nt—	10 năm 5 tháng
17	Nguyễn văn nghĩa	GVSCH4	—nt—	—nt—
18	Lê ngọc Hân	GVSCCN	An Xuyên	9 năm 6 tháng
19	Đỗ thị Chiếu	GVTHTS	Kiến Hòa	9 năm 7 tháng
20	Lê thị Ba	—nt—	Long An	8 năm 5 tháng
21	Bùi minh Sĩ	GVTHTS	—nt—	—nt—
22	Lê thị Tiến	GVSCPK	Kiến Phong	Theo chồng (số 23)
23	Nguyễn văn Chiệu	—nt—	—nt—	9 năm 2 tháng
24	Võ Lợi Hành	GVTHH2	Phong Dinh	8 năm 6 tháng 27ng

TY TIỂU HỌC GÒ CÔNG

1	Trần thị Nhàn	GHBTTS	Vĩnh Bình	Theo chồng công chức

TY TIỂU HỌC GIA ĐỊNH

1	Phạm thị Thiện	GVSCPK	Bình Tuy	Theo chồng công chức
2	Đỗ thị Yến	—nt—	Quảng Nam	Theo chồng quân nhân
3	Nguyễn thị Nguyệt	GVTHTS	Long An	—nt—
4	Lê Bạch Yến	—nt—	Phước Tuy	—nt—
5	Đặng thị Lành	GVTHH3	Châu Đốc	—nt—
6	Lương thị Chiêu	GVTHTS	Bình Dương	—nt—
7	Lưu thị Cẩm Hạnh	GVTHCN	Darlac	—nt—
8	Nguyễn thị Kiều Hằng	GVTHTS	Biên Hòa	theo chồng tư chức
9	Hoàng thị Lái	—nt—	Châu Đốc	« công chức
10	Phan kim Linh	GVTHH4	—nt—	«
11	Hồ Hồng Hoa Lệ	GVTHPK	Phước Long	« tư chức
12	Nguyễn-th-Thanh Hiệp	GVTHTS	Lâm Đồng	«
13	Đinh Vũ Ngọc Hoa	GVTHH4	Định tường	« Cựu nhân
14	Trần thị An	GHBTTS	Phước Tuy	« công chức
15	Phạm ngọc Hạnh	GHBTTS	—nt—	« tư chức
16	Phạm văn Phụng	GVSCTHNgH.	Long an	24 n 6 tháng
17	Chiu văn Tung	GVSCH4	—nt—	17 n 4 tháng
18	Đặng tấn Hiền	GVTHTHH3	Ba xuyên	13 n 6 tháng
19	Nguyễn văn Gom	GVSCPK	Phước Long	13 n 6 tháng
20	Lê thị Hoàng Hoa	GVSCCN	Hậu nghĩa	10 n 5 tháng
21	Lê ngọc Lưu	GVTHH4	An giang	10 n 5 tháng
22	Phạm thị Bíp	GVSCCN	Bình dương	9 n 7 tháng
23	Nguyễn kim Phụng	—nt—	Long an	9 n 4 tháng
24	Nguyễn thị Tư	GVSCPK	Biên hòa	8 n 7 tháng 15 ngày
25	Ngô thị Minh Nguyệt	—nt—	Phước Tuy	8 n 5 tháng 20 ngày
26	Võ thị Đào	GVSCCN	An xuyên	Chồng quân nhân từ nay về công vụ
27	Nguyễn văn Bé	GVSCT HHg4	Châu đốc	Cựu quân nhân
28	Nguyễn văn Giá	GVSCH4	Phú Bổn	7 n 9 tháng
29	Phạm thanh

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

● Nguyên tác **TRẦN THANH VÂN**
● Dịch giả **HÀN GIANG NHẠN**

Số 16

HỒI 6

Bản lảnh kinh hồn của thiếu nử thần bí

Bất thình lình, bóng người nửa lướt tới. Người này dừng lại trên một phiến đá cách mọi chúng hai trượng. Người mới đến là một lão già, áo đen trông mạo hung dữ, râm lì, mũi chim ưng, mắt diều hâu. Chôm râu đốm bạc. Lưng đeo trường kiếm Lão Đao cặp mắt có vẻ nhìn toàn trường một lược rồi đột nhiên mặt lộ sát khí.

Bốn gã văn sĩ thấy lão vừa xuất hiện đều lộ vẻ mừng vui quay lại nghiêm mình thi lễ nói

—Xin thăm kiếm Tổng giám.

Lão già được kêu bằng tổng giám mắt nhìn như đóng đinh vào Phi Kiêm, trầm giọng nói :

— Các người không phải là đồi thủ của gã. Vậy hãy lui ra !

Bốn gã văn sĩ đa một tiếng rồi lui ra xa ba trượng. Lão già tiên lại đứng đối diện với Phi Kiêm, lão trầm giọng hỏi :

— Bản lãnh công phu rất cao cường. Chắc ông bạn là Quật mộ Nhân ?

— Đúng thế !

— Lão phu là tổng giám Kim nguyệt minh tên gọi Cao hàn Sơn Mấy người bạn đây phải chăng đã do ông bạn hạ thủ ?

— Chỉ có một người trong đám mấy thôi.

— Vậy còn những người kia thì ai ?

— Tại hạ không biết.

Sư phụ ông bạn là ai ?

— Xin miễn thứ cho, tại hạ không trình bày được.

— Ông bạn nên nói đi là hơn để tránh sự hiểu lầm.

— Chẳng có điều chi mà hiểu lầm.

Cao hàn sơn mắt lộ sát khí, dường như lão không thể nhẫn nại được nữa lão nói :

— Tệ minh chủ vốn khâm phục đức độ cũ. Kim Thoa lão tiên bối, nên phái bọn mộn ha đến gây thăm hỏi là do tâm lòng thành không có ý gì khác. Ông bạn có phải là môn hạ lão tiên bối đó không ?

Phi Kiêm trong lòng cực kỳ xúc động. Chẳng biết là mình đã tìm đến nơi. Chẳng không hiểu bọn kim nguyệt minh cùng Tiên đó là Kim Thoa ma mâu là có ý gì? vẫn bộ mặt lạnh lùng, chẳng đáp :

— Không phải !

— Thực không phải ư ?

— Tại hạ nói đã làm chi ?

— Vậy lai lịch chân thực của ông bạn là thế nào ?

— Không thể nói được.

— Vậy ông bạn hành động theo ý mình ?

— Đúng thế !

Tuần sát tổng giám Cao hàn Sơn trầm ngâm một lát rồi hỏi :

— Quật mộ nhân ! Nếu ông bạn gia nhập tệ-minh thì với bản lãnh đó tất có phen làm nên danh vọng như sông cồn. Tệ minh chủ cầu người hiền như khát nước, nhất là đối với bậc thanh niên người càng trọng đãi. Ông bạn thử suy nghĩ đi.

Phi Kiêm buột miệng hỏi :

— Chủ «Cầu người hiền như khát nước» phải chăng là đề bồi trừ những người không theo đường lối của mình và thu vét bọn chỏi sản ?

— Ông bạn thật quá kiêu ngạo ! Tôn chủ của bản minh là có ý chân hưng võ đạo, tạo phúc cho võ lâm.

— Lời các bà đề nghe quá !

— Quật mộ nhân ! đó là hào ý của bản tổng giám.

— Thánh tính của các bà hai bà xin tâm lãnh.

— Ông bạn có ý coi bản minh là thù ư ?

— Tại hạ đã Phát thệ chỉ là kẻ thù gặt gao với hạng hư đốn trong võ lâm, không nhất định đối tượng là ai.

— Ông bạn không nên hồ đồ, chẳng chịu tính, ngộ để rồi phải hối hận.

— Tưởng cũng nên các bà nói để mình nghe thì hay hơn.

Tuần sát tổng giám Cao hàn sơn cười lạt nói :

Quật mộ nhân! Bản tổng giám rất tiếc ông bạn là một nhân tài hiếm có, thực tình không muốn hạ thủ.

Phi Kiêm không phịn được nữa chăng cười rộ nói

— Họ Cao kia! Lão đừng lâm lâm nữa. Bản nhân đây cũng hạ thủ được.

S oạt !

Cao Hàn Sơn rút kiếm ra khỏi vỏ. Lão rung tay một cái, mũi kiếm phọn hiện ra năm mảnh trăng dần thăng đầy thành hình một đóa hoa. Thanh kiếm của lão rất dầy và lớn hơn kiếm thường một ngón tay, dài hơn mba thước trông rất là mất. Thật là một thanh kiếm kỳ dị it tồn trong võ lâm. Nhất là cách cầm kiếm của lão lại càng khác thường. Mọi người cầm kiếm tầng tay phải, tay trái giữ quyết. Cao hàn sơn lại cầm kiếm bằng cả hai tay. Thân kiếm chênh chếch về phía hữu dơ lên chứng sắp chục đó sẽ, giống như thủ thức về đao Pháp. Cứ vậy mà suy đoán thì Cao hàn Sơn không chuyên về kiếm pháp Trung nguyên.

Hai bên thủ thế gườm gườm nhìn nhau coi bân lãnh cũ về ngang sức. Cả hai người đều biết rằng mình đã cấp tay tính địch.

Bỗng không khí trong trường cực kỳ khẩn thương !

Hai bên chỉ ra tay một chiêu là đủ chém đã tan, bìa.

Bốn gã văn sĩ trung niên theo dõi cử chỉ của hai người trong lòng cũng đã hồi hợp dường như ngừng thở.

Trong lúc này thời gian tựa hồ ngừng chuyển vận.

Nữa khác qua, một khác qua. Cả hai bên vẫn không chớp mắt hoàn toàn để ý vào đối phương có chỗ sơ hở là ra tay.

Cuộc tỉ đấu ý chí nay hai bên tỏ ra ngang sức.

Lại nữa khác nữa trời qua. Đột nhiên Cao hàn Sơn hàng dâng một tiếng đồng thời thanh kỳ kiếm ra chiêu «thái sơn áp đỉnh» chụp xuống đầu Phi Kiêm.

Ánh bạch quan lóe lên. Phi Kiêm cũng ra tay

Hai thanh kiếm chạm nhau bắt lên một tiếng chuông rung rợn. Cả hai người cùng lùi lại một bước. Sắc mặt đều biến đổi, hai bên lại tiến lên đứng thủ thế như cũ và đã biết sức nhau kể tám lạng người nửa cân.

Luồng kiếm khí xô ra mảnh liệt khiến cho bốn gã văn sĩ đứng bàng quan cũng phải lùi lại.

Hai thanh kiếm lại chạm nhau lần 1a !

Tinh trạng hoàn toàn như chiêu đầu. Có điều Phi Kiêm vẫn ra chiêu thức như trước.

Ba chiêu rồi bốn chiêu qua lại. Hai người trân toàn mồ hôi hơi thở phập phồng ngoài xa mấy trượng hãy còn nghe thấy.

Hai người gồng sức quá mạnh, hao tổn nội lực rất nhiều. Cũng tình thế này thì bất luận bên nào sơ hở một chút là lập tức máu chảy đường trường. Trước tình thế hung hiểm, chẳng ai không hồi hộp.

Hai bên qua lại đến chiêu thứ tám đều miệng ứa máu tươi, thân hình lảo đảo muốn té.

Tinh trạng nay sẽ dưa đến chỗ hai người cùng chết. Dù bên nào may mắn chưa chết ngay thì cái chết cũng chẳng xa mấy.

Choang !

Đây là chiêu thứ chín hai người cùng rên lên một tiếng máu phun ra như tên bắn rồi ngồi phệt xuống đất thở hồng hộc song ánh mắt bên nào cũng vẫn nhìn đối phương trừng trừng.

Sau khoảng thời gian chừng uống cạn tuần trà hai người lại đứng lên.

(CÒN NỮA)

♦ XUÂN TÔNG phỏng tác

(Số 15)

CHƯƠNG MỘT

Ai bắn Bác Sĩ Nguyễn Hồ?

Trước hết theo tôi đọc mà tôi đang cầm đây thì anh Hai Đô tên thật là V N. là Lê Đô tự Hai Đô, nhưng khi anh hoạt động ở Hồng Kông thì có bí danh là Woang Nhi.

Trước 1945 Woang Nhi đã hoạt động cho Phòng nhì của Pháp sau đó qua cộng tác với bộ mật thám của Nhật tức KENPEITAI.

Khi Miền Nam chống Pháp, Woong Nhi trở lại với cái tên Lê Đô tự Hai Đô làm quản lão cho Nguyễn-Bình tự lính Miền Nam mà địa bàn hoạt động là Saigon—Gia định.

Còn bây giờ — Chả Phảy nói nửa đùa nửa thiệt — thật là tôi chịu thua !

Hai Đô nghe chả Phảy trình bày lý lịch của mình mà sự đến toát mồ hôi.

Anh nhìn ba thằng bộ tô ra e ngại, rồi ngập ngừng nói với Chả Phảy :

— Dạ... dại ca nói đúng hết, không sai một chi tiết nào cả.

Chả Phảy nghiêm giọng nói :

— Tôi có hiểu anh khen tôi đâu... thì đã nói các hoạt động trước của anh sáng giờ đây tôi chưa biết anh làm gì ?

Anh nên trả lời đúng vào câu tôi hỏi có thể thôi !

Hai Đô tay trong lòng hết sức bình tĩnh, nhưng bề ngoài làm ra vẻ sợ, giọng run run khai :

Thưa đại ca hiện giờ em có chân trong... Cảnh sát Quốc tế (INTERPOLE) đường giây hoạt động Hồng Kông—Nam Việt Nam.

Chả Phảy cười rất lạnh lùng, rồi đe dọa !

— Anh nhớ lời khai đó nghe... tôi chỉ cần 48 giờ là chạm nhớt có thể Phái kiểm vai trò của anh trong tổ chức Interpole. Hai Đô nói tiếp.

— Bí danh của em trong Interhole là Woang nhi... ẩn là bí danh cũ.

Chả Phảy bình tĩnh một cách lạ lùng hỏi tiếp :

— Interpole phái anh qua đây rồi vô nhà tôi với mục đích gì ?

Hai Đô tức woang Nhi đáp !

— Xin đại ca xá lỗi cho em xin nói hết.

Nói đi Chả Phảy lớn tiếng gật khiến Hai Đô giựng cuống lên, rồi nói :

— Interpo lì ở Hồng Kông nghi ngờ đại ca chuyện «Buôn xác chết» Những xác chết bất cứ thuộc thành phần nào, thuộc hết cả quốc tịch nào, dại ca bao đề gọi về xử của nạn nhân, sau khi xác chết đã được ướp bằng thuốc Trung Hoa rất là đã ự hoàng.

Interpole còn ghi nhận : thuốc ướp xác của đại ca là môn thuốc gia truyền.

Chả Phảy buông sóng một câu :

— Có thể thêu mà Intapole cũng phái phái tới 4 nhân viên qua đây ha sao ?

Hai Đô nói tiếp :

— Thưa không... có một vài em thôi còn ba anh nữa thì em mới gặp tuy chúng em đã biết nhau từ trước...

Khi em vô phòng thì đã bị anh nắy chỉ vào Bây Thọ uy hiếp bằng súng, nghĩa là em đã bị bắt trước khi đại ca phun thuốc mê bắt trọn cả bọn.

Chả Phảy đòm Bây thọ, hỏi :

— Cái Chú thì sao ? Ai sai Cái Ấy đã làm gì vậy ?

Bây Thọ ngập ngừng một lác rồi, nói 1 cách rất gần lâm mọi người hết sức ngạc nhiên.

— Chả biết được tôi tức là chả thăng... trong nghề nầy mà không lãi như thằng Hai đô thì cũng chẳng thoát chết được.

Riêng tôi không có gì phải khai rồi chả cả. Kể bại như tôi chỉ có cái chết là cùng. Tôi không đáng mất...

Bây thọ chưa nói hết thì một cái đầm rất nặng của của chả Phảy đã giáng vào mặt y khiến y chạng vạng ngã tuy y không bị công liên với Hai Đô thì chắc chắn tấm thân bê bối ấm nhom của nó đã văng ra khỏi xa.

Một giọng máu đồ tỏ miệng Bây Thọ trào ra vết cả chiếc «ớt mi» lưu lio, nhưng nét mặt của tên đao bùa vẫn thản nhiên như không có việc chy ra.

Chả Phảy quay qua tên cô rầu, tiếp tục thẩm vấn :

— Cô gái Chín sau có phải là cùng phe với Bây Thọ không ?

(CÒN NỮA)

♣ Truyện dài tình cảm của SĨ TRUNG

(Số 16)

CHƯƠNG II

Ông Khuê thấy cử chỉ khác thường của Thu, nhiu mày nghiêm giọng hỏi :

— Gì đó Thu bộ con có quen với con Liễu hả ?

Thu đáp đọn :

— Dạ không ! Con không quen với Liễu.

Đoạn chàng bật dứng lên lướt nhanh tới trước, ông Khuê gọi giật ngược chàng lại :

— Thu ! Con đi đâu đó ?

Thu hết Mặt vả phía buồng trong của Hương, đáp cọc lốc :

— Con vào gặp Hương một chút.

— Chi vậy ? Thôi, đề em nó nghỉ, đừng phá rầy nó. Ở ngoài nầy nói chuyện với ba má, trong lúc chờ cậu Luật tới chơi.

Bà Khuê cũng góp lời giữ Thu lại, nhưng chàng bảo nhanh :

— Đề con vào trông trước đề hỏi xem coi Hương đau bịnh gì, sau đề bảo nó sửa soạn mặt mày chuẩn bị tiếp đón dượng ba.

Rồi không kịp đề cho ông bà Khuê nói gì thêm, chàng đi nhanh vào buồng Hương.

Ông bà Khuê trố mắt nhìn nhau như muốn hỏi ý kiến của nhau về hành động đột ngột của Thu. Không ai biào ai nên cả ông lẫn bà đều tin rằng Thu đã hoài nghi về cân bịnh... bết ngờ của Hương rồi.

Bà Khuê chôm tới Xã nhỏ :

— Nó có nghi không ông ?

Ông Khuê trầm giọng đáp :

— Có thể lắm :

— Nếu vậy thì nguy rồi ông ơi ! Nó biết được chuyện gì thì chắc nó...

— Bà đừng quá lo sợ! Sẽ không xảy ra chuyện gì đáng tiếc đâu. Tôi nghĩ kỹ lại rồi bà à !

Đêm hôm qua sẽ nắng thêm lên một chơn thứ chín là đi xin việc lớn ! — Thành ấp ông thân — Thưa cha, đề con xin cụ được làm một chơn thứ bảy, con cũng việc cụ giao cho chúng đó, chẳng lẽ sức lớn ơn cụ, chỉ vì ông cũng chẳng làm tiện bớt phần... nói phiền cho cụ thêm. Xin cụ hiểu và

Ông Khuê thấy vậy bèn nói :

— Nếu quả đúng con Hương nó thay đổi ý kiến vào giờ chốt thì mình cần cho thằng Thu nó biết chuyện ấy.

Bà Khuê ngạc nhiên hỏi nhanh :

— Coi kia ! Ông nói gì lạ vậy ? Thằng Hai nó đang hy vọng, đặt hết tin tưởng vào con Hương rồi bằng dượng con Hương nó thay đổi ý kiến vào giờ chốt thì... nó chịu làm sao cho nổi ?!

Giọng ông Khuê trình trình khác thường :

— Con Hương nó sẽ nghe theo lời anh nó mà giữ nguyên ý kiến nó sẽ hứa trước mặt mình cũng như trước mặt cậu Luật. Tôi tin nó sẽ thuyết phục được em nó. Thà biết ý kiến của con Hương bây giờ còn hơn là tới giờ chốt nó thốt ra tiếng « không » đáng ghét thì... chết hết cả đám.

Bà Khuê chép miệng thở dài, bà nhìn ra trước sân nhà đã nhạt màu nắng quái. Chỉ còn trong khoảnh khắc nữa đến tối trở về cùng vạn vật. Không gì ngăn nổi những bước chân lặng lẽ âm thầm của thời gian !

Bà có cảm nghĩ cuộc hôn nhân của Hương giống như giống như cảnh vật ngoài trời kia, chỉ còn vài ngày nữa là đến ngày trọng đại rồi. Nếu Hương có một phần ứng nhỏ nào thì tất cả sẽ đổ vỡ tan tành. Bước chân của thời gian không gì ngăn cản nổi nhưng sự tiến hành của cuộc hôn nhân kia lại có thể bị ngăn chặn, phá vỡ không biết ngày nào, bữa nào ! Bà Khuê là đàn bà nên bà hay lo sợ viển vông, bà có cảm quan thứ sáu nên bà linh cảm thấy cuộc hôn nhân của Hương sẽ không xuôi buồm thuận gió như bà và ông Khuê ngày đêm hy vọng, ước mơ.

Bà giọng bảng quơ :

— Trời ơi, con Hương... mà thay lòng đổi dạ thì gia đình mình sẽ không yên được với cậu Luật hầu. Cậu ấy có thể xin tha cho thằng Thu được thì cậu ấy cũng cơ thể...

Ông Khuê vội vàng cắt lời bà :

— Thôi đừng nghĩ ngợi xa xôi nữa. Biết tính ý con Hương thế nào mà mình ở đây bàn hươu, tán vượn cho thêm rối trí.

Trong khi đó. Thu rón rén đẩy cửa bước vào phòng, chàng cử động thật êm đề không làm kinh động em gái. Chàng nhón gót bước tới bên giường. Hương vẫn chưa hay ; nàng nằm nghiêng, mặt day ra vách, chiếc gối tay bảo đã kín trên tai nàng. Có lẽ nàng đang đề giấc ngủ hay không muốn nghe tiếng động nào khác hơn là tiếng thân thức con tim mình !

Thu ngồi nhẹ xuống giường, nhìn dám dám vào mái tóc rối bông che kín vai và gáy nàng. Nụ cười kín đáo hé nở trên môi chàng !

Thu chồm tới, cúi xuống hôn lên bàn tay Hương đang bám chặt vào mặt gối. Hương giật mình nâm ngửa ra, kéo gối xuống ngực, trố mắt nhìn Thu đầm đăm.

(còn nữa)

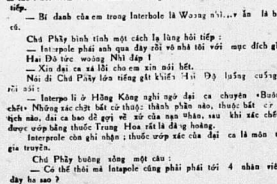

— Số 14 —

♠ truyện tình thời đại của **hoài điền tử**

CHƯƠNG HAI

— Cả cả hai đề thấy.

— Chả, chiếc gần máy của chú mầy mà bỏa nay vẫng dám loạn xạ sao.

Hương được đặt nằm ngay ngắn trên giường. Bác sĩ Bằng bắt đầu gỏ cuộc khám nghiệm.

Phát mất nhiều thì giờ ông ta mới thử hết những bộ phận trong gầu trang có thể Hương. Nét tận tụy có thể được thấy rõ trên khuôn mặt rịn chắc rất mỏ hãi của ông ta.

Sau cuối, bác sĩ Bằng thở phào mặt tiếng :

Không đến nỗi nào. Sườn phải trật bị dập chút ít ấy, gan bị động ấy thôi. Nhà :

— Thực sự không đáng ngại lắm hả thầy ?

— Yên tâm mấy lần đây chúng nâm bầy hôm sẽ trở tại như bình thường. Không đến nỗi chết cho mấy đâu.

Nhà cười sống đẹ. Bác sĩ Bằng quay lại :

Con phần chú mầy ra sao? Mũi đã máu me bận đó nghe.

Vậy chỗ không sao đâu thầy. Chỉ trầy trụa ở tay chân thôi.

— Cũng phải lo lắng cẩn thận. Để tôi nói y họ lo giúp cho.

Bác sĩ Bằng tự tay chích cho Hương ba mũi thuốc. Ông căn dặn :

— Giờ cô yên tâm nằm lại đây đi, Như tôi có nói lúc nãy, năm bảy hôm là lành mạnh như thường.

— Cám ơn bác sĩ.

— Còn ở phần thằng nhỏ đó, nó là học trò của tôi ngày trước. Nếu kiện tụng gì sau nầy, tôi xin lãnh phần bảo đảm cho nó.

— Thưa bác sĩ, chắc không kể có kiện tụng gì đâu.

Nhà bị hai vết trầy đầng kẻ, mặt ở chỗ tay, mặt ở gối bởi đã cất trên gạch đá trong lúc ngã khất xe.

Dĩ nhiên là toàn bộ quần áo áo Nhà được coi như đã hư hỏng.

Công việc bồng bề thương tích cho Nhà không làm mất nhiều thì giờ của ý tế. Nhà trở lại phòng Hường. Anh thăm hỏi :

— Giờ cô thấy cả đề hơn lúc nãy chứ nào không ?

— Dường như bớt hơn, cả lẽ do thuốc. Nhưng cô nằm yên nhe cũng lát không nghe bị đau đớn chi cả.

— Coi như tạm yên phần cô rồi, giờ tôi còn cái việc phải làm nữa. Tôi phải đợi địa chỉ nào để được gặp thân nhân cô ?

Hường do dự hồi lâu :

— Ngoài việc gặp thân nhân tôi, anh cần công việc nào cần lo gấp nữa không ?

— Chỉ có việc trở lại chỗ tai nạn lúc nãy để trả lời cho biên bản của Cảnh sát.

— Vậy anh cứ lo công việc đó trước đi. Tôi ra hỏi anh kiếm cho chút giấy viết cầy viết.

Nhà đem tới. Hường ghi địa chỉ nhà ông bà Khánh, sau đó, nhà của Loan. Hường :

— Đề anh nhớ nếu thấy chỗ chưa cần là vớm lắm. Tôi thấy công việc kéo quan trọng hơn. Nhưng anh sẽ trả lời với người ta ra sao. Nói là gặp tai nạn cho tôi phải không ?

Nhà gật. Hường hấp tấp :

— Đúng, không nên. Sự thật không phải nếu. Tại tôi muốn chết đi. Anh cứ nói với người ta như nếu, rồi tôi xác nhận cho. Đừng thật anh là nạn nhân mà.

— Ngoài cô còn có thân nhân nữa. Thực tình tôi không dám đòi hỏi sự che chở của cô đến nếu đâu.

— Anh nói lòng nghe theo lời tôi đi. Rồi ra người ta cả làm khó đề gì anh, tôi ân hận lắm đó.

Thấy Hường có điệu thống trách mềm lắc anh tả ra nghĩ nnờ, Nhà thất không nết gì tới phần lỗi của anh trong tai nạn nữa.

Tâm giờ tôi công việc đầu của Nhà tạm coi như đã qua êm thấm. Chiếc gần máy của anh gặp nạn công giống như chả nhầm nhẻ, trầy trụa mấp mếu chút ít thôi. Nhà lái xe tôi hai địa chỉ Hường đề phi, thông báo nơi tết đề sớm trở lại sở Nhà.

Nhà đưàng nhìn Hường vất lâu trên giường bịnh. Hường giờ yên cho nhược giấc phút nên thính êm ả đã.

(CÒN NỮA)

● Tiểu Thuyết của DƯƠNG TRỪ LA

Số 16

3.

Rồi ông Phát đứng lên cười hà hà : cười để che giấu phát yếu lòng của mình :

— Ở cậu quấy quá... Nói chuyện không đáng gì đâu không làm mất thì giờ của chú ?

Mà điều nghi lai cũng đáng chú, phải không chăc ! Cậu ly chuyện không nổ đối với Hoa, như cậu đã đề rồi mà sốt...

Thành ấp đang chăng thốt nên lời ; bối vì chẳng cũng nào có đề ý chi đến Hoa đâu ? Chẳng thì xem đó là một người bạn vả đón nhau cơ nên đề của Hoa cũng nên một tình bạn thôi. Thành nhìn Hoa có cảm tình với mình nhưng lợi dụng nàng, Thành không biết mình có lợi dụng chăng ?

Ông Phát hiểu lầm ngờ là Thành ấp cố ý — Thôi được, nếu chưa đặt đề bạn thân theo cục học hỏi lẫm ta, thì không bao lâu đâu. Hiện giờ cũng đang cần một người tin cẩn để giao một ít ở mới trên Biên Hòa, nếu có chưa thì cậu đề lâm.

Thành mừng rỡ trong bụng :

— Thưa cụ chẳng xin cảm ơn.

— Tốt lắm ! Bây giờ chẳng đi theo cụ coi một vài công việc nghiêm. Đề cho cụ giải thích đến đó. Mình cần phải biết cân kế một số vốn đề. mới chỉ buy được đầu thợ. Không, bao quát mình chết.

Thành « da... da » rồi theo ông Phát ra ngoài. Sau khi đến Thành đi xem một vài nơi đó đây. Ông Phát đưa chẳng ra xe, rồi ty tay ông lái. Thành như người rơi vào cái mộng.

Từ sáu đến giờ chẳng không hề mơ đến chuyện được ngồi xe hơi nhà một lần nào. Sanh ra trong cảnh nghèo, lớn lên cũng trong nghèo túng, lúc nào cũng nghe cha mẹ nói đến sự thiếu thốn sự sầu. Cho đến việc mua cho chẳng một chiếc áo dạp, để đi học luôn tiện đi giao hàng cho mẹ, bà chẳng cũng đi nán nỉ người ta mua trả góp chiếc xe đã mòn. Hôm nay. Bằng nhiên ngồi trên chiếc xe hơi lòng lây, chạy giữa lòng SàiGòn bao sao Thành không cảm thấy hão mơ như người uống rượu say.

Ông Phát vẫn vô tình cần dặn tiếp :

— Chẳng phải biết đi làm một thầy ký, một người thư ký. Mình cho làm hết bổn phận là được rồi Nhưng làm một người chủ hay là cả một kinh nghiệm rất khó khăn, chẳng phải không lớn lắm mới được khá quá sẽ mất hàng thay thợ mà để quá công việc sẽ không ccay. Cậu sẽ chỉ đẫn chiêu thêm, sẽ nói cho chẳng biết những điều gì cần thiết.

Bằng ông Phát dưa tay qua « — Thành :

— Cháu có hiểu chuyện gì không ?

— Dạ thưa không, bởi đi chẳng có nói với mà chẳng là đi xin việc lớn ! — Thành ấp đáp thân — Thưa cụ, đề con xin cụ được làm một chơn thứ bảy, con cũng việc cụ giao cho chẳng đó, chẳng lẽ sức lớn ơn cụ, chỉ vì ông cũng chẳng làm tiện bớt phần... nói phiền cho cụ thêm. Xin cụ hiểu và thương cho chẳng.

Vừa lái xe ông Phát vừa nuôi lên thật lớn :

— Ồ, cậu đề quyết định một chuyện gì là cậu không có lầm đâu. Cậu biết dùng người mà... Đâu phải cậu bà lữa cho chẳng mà chẳng sợ. Cứ kể như hôm nay là chẳng biết đâu nhận việc, chẳng biết đề theo cậu đây đề đề giao dịch, để biết chuyện này chuyện khác với người ta. Khi chẳng đã thành thạo rồi, chẳng đề cậu nói giao chẳng lo một mình chớ !

Thành xác đồng bối hỏi, không chẳng biết nói sao nữa để tỏ lòng biết ơng Phát. Chẳng thâm nhủ trong lòng là sẽ cố gắng giữ vẹn niềm tin với ông ta, chẳ có ta, chẳ có thể là chẳng đáp lại hàm ân nầy. Chẳng cũng thấy thêm. Ông Phát quả là một người hiểu có trên đời ; là một chủ nhơn đang rồi một công ty to lớn khai thác lâm ăn nhơi nhi trong xã hội, vậy mà không có vẻ gì kinh kiệu bách dịch, ông ta ra bình dị, rất thương người. Vì tính thương đó, được chẳng mình cụ thể với chẳng. Rồi Thành lại nghĩ xa hơn, sẽn trong xã hội, lắt cả chẳ chơn đến ông Phát, thì trong sướng vô tốt đợi biết bao.

Ông Phát bỗng hỏi :

— Nhà chẳn ở đâu ?

— Dạ ở gần chợ Vườn Chuối,

— Ồ... đề cậu đưa chẳn về, chiều chẳng ta sẽ đi thăm những chỗ khác. Luôn tiện cậu cũng muốn gặp ba mẹ chẳn để nói vài điều.

Thành lại khẩn khởi mừng hơn nữa như vậy, ba mẹ chẳng sẽ tin tưởng việc đi làm của chẳng- và lối xử chắc chắn cũng sẽ sau chẳng : tính đó là vậy : Cập người nghèo hy khinh nhưng thấy kẻ giàu thì bợ lại sợ. Cho không biết kẻ ấy do đâu mà giầu. Một chơn trời mới đột nhiên vẽ ra trước mắt, chẳng hình dung đến những điều mà lâu nay không dám nghĩ.

Thuốn như con thú bị nhốt trong lồng. Sau bốn ba năng nhân tin cần gặp Thành sướng quá thành thật đến nỗi ngờ mà cha đã bảng lảng với vì tìm Thành, bao chẳng đến không biết ông Hoa đã nói những gì với Thành để rồi chẳng lánh mặt nàng luôn. Cha ông Hoa thì nhơn đánh giờ chẳn Thuốn trong nhà không cho nàng đi đâu nữa.

Nhiều bữa đau đầu nhức quá Thuốn đã nghĩ mình như người cô cô đó đi khỏi nhà cho thỏ vị gì đó. Nàng chẳ biết khóc, chẳ biết ăn thăm chịu đựng nỗi riêng đây.

Thùy khác chẳ lúc nào cũng hoạt động cùng ăn ăn..

Đề đối lấy Thùy đến tìm Thành tại nhà nhưng đều không gặp Trưa, nay Thùy cũng đi tìm Thành khẩn song quay vế

Vừa bước vào phòng, Thùy đã kêu lên :

— Lại khóc nữa rồi, trời ơi cái gì mà khóc mãi ngày vậy ? Chẳ đâm trong kiếp coi chẳ kia, ăn nhom như cô ma.

Thuốn nhỏ sau lưng nước mắt.

— Chị chán đời quá. Thùy ơi ! Thùy nghĩ coi! không chẳ đến tìm mình mà lại đến tìm thăm, bị cảnh chẳng rình tập đi đâu cũng không được. Chẳ có làm gì nên tội đâu ? Chẳ yêu anh Thành, có phải là tội lắt đâu ? Anh Thành lại cũng tính đến chuyện cưới hỏi đàng hoàng, chẳ có phải không đâu mà ba cấm cản.

Thùy ngồi xuống bên cạnh chị ;

— Đề đánh rồi, nhưng bây giờ đâu phải lúc ngồi đó mà rên mà khóc. Khóc than, buồn rầu hoài cũng có làm được gì đâu ? Mình phải tìm cách phần đấu cho !

(CÒN TIẾP)

HÀNH TINH BÍ HIỂM

● *Truyện phiêu lưu, khoa học đã tưởng*
Hoàng-Nhung và Thu-Phong

76.— Trong lúc đó, Hùng Tâm đang leo lên chỉt núi, chợt nghe những tiếng cánh chim vỗ ào ào sau lưng... Chàng vội ngửa người ra phía sau, nhìn lại đằng sau... Hết hoảng khi nhận ra ba con ác điểu « lưỡi kiếm » đang lao vút tới tấn công mình. Hùng Tâm mọp sát xuống để tránh móng vuốt của chúng.

77.— Đồng thời, chàng rút khẩu súng lục bên mình, liên tiếp nhả đạn. Bang ! Bang ! Một con rớt hẳn con ác điểu bị trúng đạn kêu lên oang oác, rơi tòm xuống vực. Nhưng cũng ngay lúc ấy, con chim thứ ba đảo lại, tiếp tục chia lưỡi kiếm vào Hùng Tâm.

78.— Hùng Tâm quay súng lại bắn cò. Nhưng 6 viên đạn đã bắn ra hết rồi cò súng oang lên một tiếng « cắc » khô khan. Hết đạn ! Hùng Tâm liều lĩnh chụp vào « lưỡi kiếm » của ác điểu, quệt quặc sang bên, đồng thời trở bàng súng đập vào đầu con ác thứ đứ đội...

79.— Nhưng ác điểu có sức mạnh phi thường, bằng sống đầu thẳm chỉ nổi nhỏ. Và với đôi cánh rộng, nó vỗ phành phạch, quạt gió ào ào cố rẩn tới, khiến Hùng Tâm bị nó đẩy lùi lại phía sau mấy bước.

80.— Trong lúc Hùng Tâm đang chiến đấu với ác điểu, thì Ngân Lan cũng đã leo lên được tới đỉnh núi. Thấy Hùng Tâm bị ác điểu đẩy lùi lại gần vực, nàng hết hoảng gọi Vũ Hà và các bạn ấm ỉ, để các bạn đến tiếp cứu Hùng Tâm.

(CÒN NỮA)

◆ Nguyên tác của KIM DUNG

◆ HÀN GIANG NHẠN dịch thuật

(Số 14)

Mái đền Lức Mã Nhu bắt lửa lếp loàng và bà lên tiếng không chịu Thạch Thanh mới liếc mắt nhìn sang thấy Thạch Phá Thiên nằm lên dưới đất. Y thấy vợ cực kỳ hoảng hốt và con lo bị thương thương. Mối tình phu thê tha thiết khiến y không khỏi nao nao trong dạ.

Bạch vạn Kiếm vừa nhìn thấy chồ sơ hở của đối phương, liền phóng kiếm đâm tới trước ngực y. Chiêu kiếm này rất ngoan hiểm, Thạch Thanh muốn hóa giải cũng không tài nào tránh kịp được.

Bạch vạn Kiếm đưa tay thanh trường kiếm tới ngực Thạch Thanh là còn cách chừng tám tấc liền lập tức thu kiếm lại.

Thạch Thanh đã là một đại hành gia về kiếm thuật cố lý nào cho không biết hành động này của đối phương? Vừa thấy Mã Nhu cũng đã dùng kiếm chế được Bạch vạn Kiếm vào tử địa, rồi bà xoay kiếm đi không đâm tới là cố ý tha mạng cho hắn. Bây giờ hắn lại đưa mũi kiếm tới yếu huyệt Thạch Thanh mà thu chiêu về thực là hắn lấy mạng sống đối lại mạng sống. Như vậy hai bên huề cả rồi không ai ai nợ ai.

Thạch Thanh bận tâm về vụ con mình bị thương, y chẳng còn lòng cả nào nghĩ tới chuyện hơn thua sinh nhục về cuộc tỷ kiếm nữa. Y cúi xuống coi vết thương của Thạch Phá Thiên thì thấy trước ngực chàng vẫn từ tốn ra máu tươi ra. Hiển nhiên mũi kiếm đâm vào không sâu lắm. Y cũng tiện liệu phải ở trong bóng tối, Mã Nhu vẫn phóng quơ mau lẹ ; mũi kiếm vừa đâm tới người Thạch Phá Thiên là vội rút tay kiếm lại ngay.

Thạch Thanh cũng Mã Nhu đưa mắt nhìn nhau. Mãn sợ hãi run lên, bà biết Bạch vạn Kiếm đã nói thế nào là hắn làm được như thế. Hơn đâm chết con mình rồi thì đủ hại vợ chồng cả hiệp lực đánh cho hắn cùng bằng vô tích.

Thạch Thanh đưa mắt ra hiệu cho Mã Nhu rồi nắm lấy cổ tay bà lùng mình nhảy ra ngoài điện.

Mã Nhu quay lại nhìn Thạch phá Thiên vẫn còn nằm dưới đất một lần nữa. Lòng bà vừa xót xa vừa đau đớn.

Chỉ trong nhay mắt, hai lần trong tay bà lớn lên một cái rồi tắt ngấm. Trong điện lại tối mò.

Bạch vạn Kiếm nghĩ thầm đâu lăng tay nghe bước chân vợ chồng Thạch Thanh đã đi xa rồi. Thay nhiên, hắn bỗng cảm thấy mình quyết không chịu buông trói vụ này. Đường dài từ đây về đến thành Lăng Tiêu vẫn còn quá xa, đọc đường thế nào cũng còn xảy ra số cuộc phong ba, nhiều trận chiến đấu đó đó. Nhưng hắn yên trí là ngay bây giờ thì vợ chồng Thạch Thanh không quay lại nữa.

Bạch Vạn Kiếm hết trông lại cuộc đấu kiếm vừa rồi, tự nhủ :

Thiệt là một cuộc đấu cực kỳ nguy hiểm. Gia tỷ cây đâu cây con đại thêm chỉ mới tốc nửa thì thằng lão bộ Thạch kia đã bị cha mẹ gả cướp đem đi. Còn mình thì mất hết oai phong, thân danh tan nát là mũi điểm không cần phải nói nữa. Cả tính mạng chưa chắc đã giữ nổi.

Bạch Vạn Kiếm định thần lại, bỗng thấy mình một bọn đại cừu thù tay vào bọc định nhóc hòa dao cung hòa thách để bắt lửa thì chẳng thấy đâu nữa.

Hắn chợt nhớ ra những thứ đồ lúc còn ở tổng đà bang Trường Lạc, hắn đã giao cho sư đệ là Hồ Điền Vạn thiên để phòng lúc phải lịch đào chạy khỏi vương vũ.

Tự nhiên biết rằng những tay can thủ lúc động vô, thường khi chỉ thể chung sự tức là có thể đưa đến chỗ nguy hiểm thế cùng trong người nên được phần nào hay phần ấy.

Bạch Vạn Kiếm liền mò vào bọc một tên sư đệ nằm cạnh đấy, lấy bầu dao, hòa thạch cùng giấy phòng bậc lửa lên. Hắn toan tìm một ngòn lửa cây đề thắp, thì đọc nhiên hắn đang thân mất ra. Thạch phá Thiên gần ngay bên chân hắn không biết đã biết đi đâng nào mất tăm bao giờ rồi.

Bạch Vạn Kiếm kinh ngạc, cảm thấy ớn lạnh xương sống, mồ hôi toát ra đầm đìa, lòng tóc dựng đứng cả lên, bụng bảo dạ là thế :

— Có ma ! Có ma ! Nhưng không phải ma quỷ mà hiển thân là gì Thạch Phá Thiên mới trong nhay mắt đã mất biến không thấy tăm dấu nữa ?

Hắn liệng đốm lửa đi,sách trường kiếm chạy ra ngoài miếu,Nhưng chỉ thấy trời lắc đắc sao thưa, bốn bề vắng ngắt. Ngoài thương miếu một bóng người, chỉ có tiếng côn trùng ran rỉ trong những đám cỏ rậm hoang vu.

Lúc đầu Thạch vạn Kiếm tưởng là có ma, nhưng rồi hắn nghĩ ra ngay : Đây chỉ là một tay cao thủ nào do dùng bên rom rỏ rồi thừa cơ mình mục tiêu lấy đi lúc cứu Thạch phá Thiên đem đi.

Hắn vội nhảy ngay lên nóc điện, đảo mắt nhìn chung quanh bốn phía thì thấy ở góc đông nam có một khu rừng cây rậm rạm là chỗ lẩn ẩn ngỉ kẻ gian tế còn nấp tại đó.

Hắn liền nhảy xuống chạy thẳng tới vẫn cùng lớn tiếng quát :

— Hiệp khách bành đông lẽ lắm nhờ vậy đâu phải là anh hùng hảo hán ? Có giỏi thì ra đây quyết một trận tử chiến !

Hắn chỏ một lát không thấy có tiếng người đáp lại. Hắn là người tác cao mặt hão, không sợ địch nhân ẩn trốn đề thình lình. Tay cầm trường kiếm, hắn ngang nhiên vào miếu. Thượng bốn bề vắng ngắt.

(CÒN TIẾP)

TIẾP THEO TRANG 1

20-9 đăng cao 4 hhước 58 phân cao hơn ngày năy năm lựt 1961 70 phân) và vượt khỏi mực nước bảo ngay tại đây là 3 thước 50 phân.

Trong đêm qua anh em quân nhân quận Tân Châu đã nỗ lực giúp đỡ đồng bào địa phương di chuyển đồ đạc khi bớt đề bị nước phá vỡ.

Sáng 20-9 chiếu đoàn cứu trợ đã đến Tân Châu và An Phú phát gạo quân sô và tiền bạc cho đồng bào đang chạy lụt.

Đồng thời một tiểu ban Y Tế cùng được phái đến nơi bị lụt và khu tạm cư để chích ngừa và phát thuốc cho đồng bào.

Tại Long Xuyên.

Trong khi đó mực nước tại Long Xuyên hôm 20-9 cũng đã đăng cao 21thước 63 so với ngày năy năm 1961 có lụt là 2 th. 30.

Phủ tỉ nạn Công sản đã gởi giúp đồng bào vùng đang bị lụt đe dọa 2.000 chiếc mùng, 1.000 tấn gạo và 1.000 tấn vật dụng cần thiết.

Mặc khác tỉnh đường Long Xuyên đề chuẩn bị cứu trợ ngăn lụt, đã mua 50 tấn gạo, một tấn muối, 3.000 kí khô và 1.000 chiếc chiếu trị giá chung 1.042.000đ.

CHUYỆN MỖI NGÀY

(TIẾP THEO TRANG 1)

như hồng được. Chẳng rõ luật lệ bầu cử có quy định điều nầy không ?

Và hề ra,... lỡ rồi mà sau nầy người ta biết ông có chuyện lỡ lối, thì y như rằng ông ta có thể xảy... lỡ một chuyến đò ngang như chơi.

Cái thân phận của nhà « tỷ phú » vang bóng một thời đó là như thế nầy. Mấy ông chức việc « tình nhà » của ông Quát mão ơn xem lại... bệ hạ lần cơ ra thế nào ?

Cảnh sát Phi... ngon

Một nguồn tin của thông tấn UPI cho biết Cảnh sát Phi luật Tân đã đến tấn công hôm thứ hai rồi, vào viện phòng mật ông nghị sĩ ở phía trong tỏa nhà Quốc hội và loan báo... tìm được 14 tay bạc.

Nhưng, thấy đó mà bắt không được những tay tổ có mầu đỏ đen, vì hơn 30 binh sĩ canh phòng không cho cảnh sát vào.

Vì rằng cảnh sát không có quyền tự pháp tại Tòa nhà lập pháp đó. Thế là mấy mươi xe « phù lít » đành ở rỡ lại.

Đọc tin nầy, bỗng biết ai thì sao, chớ L.L. cảm thấy mấy thầy « phù lít » ở xứ Phi luật Tân ngon hết mình.

Ngon ở chỗ bắt thầy « trái tai gai mắt » đâu nơi đó « biết khả xâm phạm » cùng... lê pup nhảo vô... tấn công. Không tốn được những tay yên hùng đó đen, nhưng ít ra « phù lít » cũng làm tùm lum chuyện đó cho mỗi người... biết một chut chơi.

Không phải chỉ có « phù lít » ngon mà ngay mấy xứ nghị sĩ chớn bạc kin cũng... ngon tuốt đa mê. Sát phạt nhau tại chỗ « biết khả xâm phạm » của mình đề « uynh » nhau tơi bời, thì ngon quá cớ rồi.

Chuyện xứ Phi luật Tân là vậy. Còn chuyện xứ mình ? Mấy thầy « phù lít » Saigon đều thứ «tân công» vào một vài cái vi la đề sợ đề kiêm cớ tay đề đen là đủ... ngon rồi, cần gì phải vào Quốc hội như Phi luật Tân.

Hồi trang 4 xem nào !

TIẾP THEO TRANG 1

hầu hết những bàn thờ tạc đồ bằng chỗ gỗ quý là cả ở nhà người hoặc ở nhơm người nhà nhứt trong đó. Đã là các bộ phận nhứt, đồng trong kiểu thì thờ hết những cần bộ đồ đầu đầu ra tiền để làm vui lòng hết ông ấy đến nhóm của ông nọ ? Chung quy rồi chính đám đầu lãng lãnh đã hậu quả.

Nếu không còn kẻ nào chịu muối một ăn tạp...

Đến bao giờ chúng ta thấy ông nhà giàu đi ăn giỗ nhà nghèo có mang theo gà vịt bầu bí, bao giờ ông quan trong lúc rảnh rỗi cũng vỡ mác tút khi bao ông tổng, ông cả ăn bữa cơm, uống ly rượu, thì binh minh đã lố dạng rồi vậy.

Có kẻ anh tâm lớn thành nhiều tiền bao cho thằng nhà ít « ngân » thì đôi con gì đợp bằng và làm gì cho xây ra những vụ đáng tiếc mà chung quy những sự gai là « phải quấy» của cha ông, chính cũng đâm chấp cả bé miệng lành đó.

Thật ra khi phải viết ra đây những vụ ăn uống bỉ ổi, chúng tôi cũng thấy nói xa hoa thế nào thì nói đó là những khía cạnh đác biệt giữa sống và sống liên hệ đến sự sống chết của dân nông thôn.

Chơi thì chơi cùng mà tội thì lãnh một mình

Trăm tội lỗi, người ta đều đổ hết lên đầu người cầm bộ cấp thôn hành trực tiếp với dân, nhưng không ai chịu tìm hiểu coi những tội tội đó phát sanh ra từ đâu và do những đường lối nào mà ra đây ? Phải nhìn nhận sự thật như thế nầy : nếu có một ông cán bộ và lương lãm tiền dân lành chừng 5000đ. thôi, thì chưa chắc sau đó ông ta còn giữ hoặc đưa cho vợ con được 1000đ.

Vì sẽ bị cướp của dân đó còn phải đối tho cho đủ thứ nào thôn nhân nhu cầu do sự đòi hỏi « phải điệu nghệ » với cấp trên mình, nào phải chi phí cho các bữa tiệc «không đâu». Nói không đâu có nghĩa là bắt cứ ông nào mà vào thăm «làng» tức là chỗ nhà» không gì thì vịt, lave.vv... Họ kéo nhau rút vào trong xó lăng ăn nhậu đề gọi là che mất «cấp trên (?)» nhưng dân lòng thì họ quá biết.

Mấy thầy ở tỉnh vô lăng thì ông đại gọi là « địa phương cán ngu» nhưng khi lăng ra tỉnh thì cũng vẫn xin được trả tiền gọi tả « lau lau tại em ra chơi mà ».

Thật là tội cho người cán bộ nhỏ bé cứ ở trong cái thế bị bao vây mà một khi tội lỗi chồng chất bị phanh phui thì rán mà chịu một mình.

(Còn tiếp)

Đây, danh sách giao chức

(TIẾP THEO TRANG 2)

35	Tăng thị Yến	GVSCPK	-nt-	5 n 8 thg
36	Nguyễn văn Thết	-nt-	-nt-	6 n 7 thg
37	Đoàn văn Hòa	GVTHH2	Quảng Đức	6n 5 thg
38	Nguyễn thị Hương	GVSCTS	Kh. hòa	7 n 6 thg
39	Phạm minh Nhựt	GVTHTS	Biên hòa	7 n 6 thg
40	Nguyễn văn Giang	GVTHH3	Hậu nghĩa	5 n 9 thg
41	Huỳnh ngọc Sương	GVTHH4	Qg. tiền	6 n
42	Phan thị Bảng Tâm	GVSCPK	-nt-	7 n
43	Hứa trường Kỳ	GVSCCN	Kiến Giang	7 n 1 thg
44	Nguyễn thị Rõ	GVSCKP	Biên hòa	6 n 8 thg
45	Đinh thượng Niên	-nt-	Vũng tàu	6 n 6 thg
46	Phan văn Lợt	GVTHTS	Biên hòa	-nt-
47	Lê thị L2	GVTHH4	Hậu nghĩa	6 n
48	Ng hoàng Long	GVTHH3	Long Khánh,	theo tỷ công chức
49	Đỗ khắc Bích	GVTHH4	Quảng đức	-nt-
50	Võ văn tân Đạt	-nt-	Bình dịnh	Cựu quân nhân
51	Phan quốc Tri	GHBTH5	Phước Long	5 n 9 thg
52	Đỗ ngọc Bích	GVTHH2	Bình long	5 n 11 thg
53	Nguyễn như Lý	GVTHH 3	-nt-	-nt-
54	Phan văn Tuyến	-nt-	Long Khánh	5 n 10 thg
55	Nguyễn thanh Tuấn	-nt-	-nt-	-nt-
56	Trần Phong	GHBTH5	-nt-	-nt-
57	Vũ đức Hiền	GVSCPK	-nt-	-nt-
58	Nguyễn văn Hiếu	GVTHH3	-nt-	-nt-
59	Phan thị Xuân	GVTHTS	An xuyên	6 n 7 thg 27 ngày
60	Phạm năng Cẩm	GVSCPK	Phước Long	5 n 8 thg
61	Đặng Ban	-nt-	-nt-	5 n 7 thg
62	Đặng như Tính	-nt-	-nt-	-nt-
63	Nguyễn tiến Lăng	GVTHH3	Lâm-Đồng	5 n 3 thg
64	Nguyễn văn Trí	GVTHH4	Bình dịnh	4 n 9 thg
65	Lê văn Vương	GVTHH3	Phước Long	-nt-
66	Võ văn Quý	GVTHH4	Long Khánh	-nt-
67	Phạm văn Thành	GHBTH5	-nt-	-nt-
68	Trương văn Hùng	GVTHH3	Pleiku	-nt-
69	Nguyễn văn Chiêu	GVTHTS	Quảng Đức	4 n 8 thg 15 ng
70	Huỳnh thanh Châu	GVTHH3	Tây Ninh	5 n 8 thg
71	Phạm thị Bộp	VGTHTS	Kiến Giang	4 n 3 thg 15 ng
72	Dương Nam	-nt-	Bình Bình	4 n
73	Nguyễn văn Phiên	GVTHH4	Long An	5 n 11 thg
74	Nguyễn trọng Hùng	GVTHH3	Quảng Tín	4 n 9 thg
75	Lê văn Thanh	GVTHH3	Biên Hòa	5 năm 10 tháng
76	Nguyễn văn Bích	GVTHH4	Vĩnh Bình	5 năm 9 thg 25 ngày
77	Võ xuân Tô	—nt—	Thừa thiên	4 năm 9 tháng
78	Nguyễn thị Long	—nt—	Biên Hòa	—nt—
79	Đỗ Anh Hoàng	—nt—	—nt—	—nt—
80	Cao văn Trinh	GVTHH1	—nt—	—nt—
81	Nguyễn trung Hậu	GVTHH4	Long An	4 năm 10 tháng
82	Bùi thị Kim Cúc	—nt—	Phước Tuy	4 năm 9 tháng
83	Tiêu trường Thanh	—nt—	Hậu Nghĩa	—nt—
84	Phan văn Tạo	—nt—	Vĩnh Bình	—nt—

(Số mai đăng tiếp)

Trò tài bắn ấu

(TIẾP THEO TRANG 1)

chặn hỏi gây thành một trận ấu đả gay gắt giữa đôi bên. Trong lúc xáp lá cà, Hồ bị đôi phương đánh bằng súng đánh ngã bất tỉnh và Hiếu thì bị bắn gây cảng. Sau đó, tiểu đội trưởng dân vệ cho cảm tiểu đội toán dân vệ khác tới can thiệp, nổ súng bắn lung tung và chia nhau đi lùng bắt những quản nhân biệt kích khác đang chơi ở chợ.

Trong cuộc điều tra biết được, Châu đã can tội nói trên và Phú đã có những hành vi bạo ngược vừa kể.

Sau lời trình bày của luật sư Dương Mỹ Linh cho bị can Phú, Tòa đã cái tội cho Phú để giảm bình phạt cho y như trên.

TIẾP KHÁC YÊU CẦU...

(TIẾP THEO TRANG 1)

Với sự ủng hộ của Nga và các nước Đông Âu. Tiếp khác yêu cầu ghi vào nghị trình của khóa họp lần thứ 21 của Đại Đồng L.H.Q. vấn đề « sử dụng vũ lực trong cuộc tiếp xúc quốc tế và quyền các dân tộc tự quyết » Các quốc gia vội vội nghị đăng vấn đề nầy nhằm chỉ trích Mỹ về chiến cuộc ở Việt Nam.

DJAKARTA (AFP).— «INdonesia sẵn sàng làm trung gian trong vấn đề Việt Nam», Ông Mohamed Diah, quyền ngoại trưởng Indonesia nói như vậy hôm thứ ba.

LƠI CẢM TẠ

đồng bào Bình Dương

Liên danh I thành thật cảm ơn toàn thể đồng bào các giới tỉnh Bình Dương đã tín nhiệm đón phiếu cho Liên danh I đắc cử một ghế Dân Biểu Quốc Hội Lập Hiến với một số phiếu cao nhứt tại đơn vị Bình Dương.

Chúng tôi ngayện sẽ đem tất cả khả năng và thiện chí để phục vụ Quốc gia Dân tộc và thực hiện chương trình hoạt động của Liên danh I.

Thẩm Phán PHẠM-ĐÌNH-HƯNG
Giáo sư PHẠM-ĐÌNH-LÂN

bình minh

CƠ QUAN ĐẤU TRANH CỦA NHÂN DÂN MIỀN NAM

Ngày 22-9-66 — Trang 4

Kết Quả Xổ Số Kiến Thiết

(LOẠI 9C, CC, CCC, xổ ngày 20-9.66)

Trúng 200đ :	09
Trúng 1.000đ :	218
Trúng 5.000đ :	892
Trúng 10.000đ :	8.423 — 3.706

TRÚNG 20.000đ

99.939 — 37.666 — 33.509
54.993 — 30.032 — 11.236

TRÚNG 100.000đ

163.746 — 404.810 — 670.029
724.564 — 835.664

TRÚNG 200.000đ

630.341 — 813.403 — 046.535
800.769 — 728.074

Trúng 2 triệu đồng

895.896

TIẾP THEO TRANG 1

mỏng cho mọi chế độ dân chủ thực sự, có ánh hưởng tốt đẹp sau xa đến tương lai của đất nước trong đó các tự do dân chủ của bản dược tôn trọng.

Trong hiện tình, nhu cầu thiết yếu là :

1) Phải có một chánh thể dân chủ vững mạnh để khả năng mạnh thắng đã tàn, ổn định tình thế, đồng thời tránh mọi độc tài. Phải có một chánh sách cách mạng xã hội và quốc gia để thắng trận giặc chậm tiến, chống nghèo đói, kém sa, kém mở-mắm học kiến thức thường, chống bệnh tật, chống dau khổ, chống ích lợi chống hợp sức, xây dựng một xã hội cân cũng bằng, tiến bộ hạnh phúc trong tình huynh đệ trong thân tương ái.

— Chế độ Tổng Thống quả mạnh có thể đi đến độc tài nếu người lãnh đạo tham quyền cố vị nên không phù hợp với hiện tình.

— Chế độ Đại nghị thuần túy có thể đem lại sự chia rẽ trầm trọng làm tê liệt mọi sinh hoạt và tiến bộ quốc gia. Tôi thiết tưởng, một chế độ đặc biệt cho Việt nam ngày nay đưng bảo cái mạnh của Tổng Thống Chế và đa chế của Đại nghị để đặp ứng mọi nhu cầu của tình thế.

Ngoài Tổng Thống và phó Tổng Thống, còn phải có Thủ Tướng và nội các và Hạ nghị viện, các Hội đồng Kinh tế, Hội đồng xã hội, Hội đồng Thẩm phán, Hội đồng bảo hiến, Hội đồng thanh sát kinh tài (Cour des Comptes) và viện bảo vệ Nhân quyền và Dân quyền.

Đây mới là phác hoạ vài nét chánh ý kiến riêng của tôi. Trong trường lai chúng tôi còn phải thạm khảo thêm ý kiến của chuyên gia, các Hội đồng dân cử bằng tính và Đề thành, các tổ chức nghề nghiệp, Tôn giáo và Chánh trị để cùng chung góp vào công cuộc xây dựng dân chủ.

HỒI : Điều 20 các luật số 21 ngày 19.6.1966 ấn định tổ chức bầu cử Quốc hội lập hiến có nói rằng : Chủ Tịch Ủy Ban Lãnh Đạo Quốc Gia sẽ ban hành Hiến pháp trong thời hạn 30 ngày kể từ ngày tiến nhận bản Hiến pháp. Trong thời gian ban hành, Chủ Tịch Ủy Ban Lãnh Đạo Quốc Gia có thể yêu cầu Quốc hội phúc nghị 1 hay nhiều điều khoản đã được Quốc hội biểu quyết.

Nếu Quốc Hội không đồng ý sửa đổi thì Quốc Hội phải chung quyết lấng mọi cuộc mình danh và đích thân Hiến pháp với 2/3 tổng số dân biểu. Nếu đa số 2/3 không đạt được bản tu chỉnh của chủ tịch U.B.L.D Q.G đương nhiên coi như chưa được thông qua điều khoản nầy có trái với tinh thần dân chủ không.

ĐÁP : Điều nầy rất được nhiều giới chú ý

TOÀ ÁN

Chọc ghẹo gái không được đón đường đâm chết người

TÊN DAO BÚA LÃNH 20 NĂM KHỔ SAI

SAIGON :— Hoành-Văn-Hùng, can tội mưu sát nên đã bị tòa đại hình thẩm Biên Hòa ngày 22-3-66 lên án khổ sai chung thân nên bị can đã kháng cáo bản án nầy. Tòa Thượng thẩm Đại hình sáng qua đã xử tại như sau.

Theo cuộc thẩm vấn bị can và lời buộc tội của công tố viên thì ngày 21-11-64 tại sông Nhà Bè thuộc quận Quảng Xuyên Biên Hòa đã xảy ra một vụ thảm sát rất tàn nhẫn. Rồi do sự tố cáo của thân nhân 2 kẻ xấu số nên Huỳnh văn Hùng bị bắt và khai rằng hạn y là Mai văn Hoàng vì không chọc ghẹo được cô Nguyễn thị Tư thường đi lại buôn bán trên giòng sông nói trên và phân vì tư thù cạnh tranh khách hàng nên Hoàng đã mướn Nguyễn văn Hiếu và y chặng ghe đón đường ra tay ha sát. Hùng đã tội cho Hiếu đã đâng dao nhảy sang xuống cô Tư để đâm chết nạn nhân.

Nhưng, hai bị can sau đã cực lực phủ nhận những lời khai của Hùng nên đã được tòa Biên hòa tha bổng.

Trước tòa thượng thẩm bị can Hùng vẫn cho mình là vai trò phụ trong vụ mưu sát nầy, nhưng vẫn bị công tố viên yêu cầu tòa xác nhận tội trạng của bị can. Tiếp sau lời bào chữa của luật sư Bùi Sơn Huy cho bị can, Tòa giản án Huỳnh văn Hùng còn 20 năm khổ sai.

TIẾP THEO TRANG 1

phải sự sống ».

BA LÊ.—(UPI) Ngoại trưởng Pháp Couve de Murville hôi đi thăm Hai cho biết ông sẽ cố gắng «tái lập» tình thân hữu sau vụ Hoa Kỳ khi ông viếng thăm Hoa Thịnh Đốn vào cuối tháng nầy.

Ông Couve de Murville cho biết như trên trong một cuộc phỏng vấn của tổng ký thuyết truyền thanh từ nhà Pháp «Europe No 1 ».

Lớp Anh-Pháp-Văn Đặc Biệt

HOÀNG - NGUYÊN

20 Võ Tánh (Ngã Sáu) Saigon

3-10-66 mở nhiều lớp mới căn bản và thực hành

ANH VĂN :

— Lớp căn bản Dir. Method Book I, II, III, IV, V.

— Lớp Văn Phạm căn bản và luyện đàm thoại Dành từ Chính tự, Quốc ngữ, Kinh tế, Thương mại, để trở thành thông ngôn và phiên dịch viên (khóa 4 tháng).

— Lớp dành thợ cho người lớn (khóa 3 tháng) để tìn sở Mỹ hoặc xuất ngoại.

PHÁP VĂN :

— Lớp luyện thi Trung học Trắng niên.

— Lớp bổ túc chương trình Trung học VII, VI, V IV, III, II, I.

— Lớp Manger, I, II, III, IV.

— Lớp đàm thoại và thực hành cho Công Tư chức, Sinh viên Đại Học, hoàn toàn Giáo sư Pháp đảm nhiệm.

Do một nhóm Giáo sư VIỆT, ANH, MỸ, PHÁP dành tiếng và tinh nghiệm tận tâm hướng dẫn thành công chắc chắn, kết quả bảo đảm.

PHÂN ƯU

Chúng tôi đau đớn được tin buồn bạn !

Kỳ sư NGUYỄN ĐÌNH CỪ

Đã từ trần ngày 13.9.1966 tại Xa Lá Saigon.

Xin thành thật chia buồn cùng tang quyến, nhứt là bạn kỹ sư Nguyễn Đình Đuật.

Nguyện cầu hương hồn bạn NGUYỄN ĐÌNH CỪ sớm tiêu diêu miền cực lạc.

Kỹ sư LÊ NGỌC THANH CHÂU — Kỹ sư CAO HỒNG DANH
Kỹ sư NGUYỄN ĐỨC CHÍ — Kỹ sư LÊ VĂN NHUNG
Kỹ sư LÊ VĂN DANH — Kỹ sư TÔN THẤT TUNG

BÁC SĨ THƯỜNG TRỰC

(Tối thăm năm 22-9-1966 từ 17 giờ trở đến sáng)
(Trưa thăm chiều 23-9-1966 từ 13 giờ đến 17 giờ)

B.S. Nguyễn Tuấn Phát 360, Lý Tân Kiệt SAIGON
B.S. Phùng Nguyên Chung 160, Khổng Tử CHOLON
B.S. Phạm Gia Lê 600/27, Võ Di Nguy cư xã Phú Nhuận GIA ĐỊNH

NGHI VẤN VỀ 1 CÁI CHẾT GIỮA ĐÔ THÀNH

Những điểm đáng để ý trước giờ nạn nhơn tắt thở

● Điều tra của HẢI-BẰNG

X.— Trong thời gian có Nguyễn Thị Điểm điều trị tại bịnh viện Chợ-Rẫy thì, luôn luôn có người anh ruột của cô tức trực tiếp chăm sóc cho cô. Ngay từ lúc mang cô bịnh nhân kể như hoàn toàn sống cảnh hấp hối !...

Theo chỉ chung tôi được biết, nạn nhân thì còn thở hơi hấp — không rên la — đa chỉ trừ mình — khi được đưa vào phòng lạnh — đến 3 ngày sau — nghĩa là lúc cô Thêm chết.

Theo lời của anh ruột nạn nhân kể lại, trong thời gian cô Thêm nằm trị bịnh viện ông hai Luật sư mỗi vào tận nơi an ủi anh, và dường như ba luật sư cố dân đã rằng, nếu cô Thêm hấp hối thì hãy xin nhất thương cho mang cô ra khỏi bịnh viện ngay(!)

Phải chăng vì lòng nhân đạo...?

Chúng lôi không rõ lời của bà luật sư khuyên người anh của nạn nhân, nếu có mang cô về ngay trong lúc cô hấp hối là để làm gì ?

— Bà Luật sư thương tình đưa tố gật,...để thương...nhưng quá vô phúc chăng ?

— Hay là vì... lòng nhân đạo... bà sợ khi cô Thêm sắp chết mà cho đưa về, xảy ra những chuyện khó xử hơn nữa, e rằng bịnh viện phải làm đủ thủ tục.

Như đã nói, cô Thêm sau khi được giải phẫu ở cổ để thở, tạm được đưa vào nằm phòng lạnh số giường 12, phòng số 9. Lẽ đương nhiên khi vào nằm phòng lạnh thì thân nhân phải ở ngoài... Thế mà, đến hồn đó 7.9 là đến thứ 3 mà anh Hợi, anh ruột của nạn nhân, đã ngồi lại nhà thương (ngồi trong ngoài phòng lạnh). Vì nhiều đêm thức trắng mỗi mệt, do đó anh Hợi ngủ khá sai.

Và vào lúc 4 giờ sáng ngày kế trên anh Hợi được biết là em ruột mình đang hấp hối...

Những điểm đặc biệt..

Nhìn qua các sự kiện trên, chúng tôi thấy có những điểm đặc biệt :

1.— Bà luật sư lo lắng bảo anh của nạn nhân đem cô Thêm về khi hấp hối

2 Ông bà Luật sư vào bịnh viện thăm luôn, và luôn luôn nói chuyện với người có trách nhiệm ở đây...

16 ý sáu sáu sáu... Thêm chết mà cho đưa về, xảy ra

Điểm nầy là những sự kiện đáng kể đối với những cái chết nói trên.

(Còn Tiếp)

SỰ THẬT QUANH VỤ CÔ NGỌC HƯƠNG TỰ TỬ

CÔ NGỌC-HƯƠNG chết trong trường hợp nào ?

X.— Cho đến hôm nay bảy giờ đã thất vọng hoàn toàn, vì sự nhìn ông bà ấy nên cố bám sát những người có một ít trong bịnh viện lắc đầu, sét ý mong mỏi một sự may mắn ngăn chặt đề cứu sống cô Ngọc Hương.

Nhưn hy vọng ấy nên ông bà đã chạy đôn chạy đáo, hết vay xin người nầy, đến nay nỉ người kia, nhưng người ta ai nấy bảo cho xem lời van xin nầy vì lẽ không khác «nước chảy qua cầu».

Người ta cố lanh lùng bao nhiêu thì cha mẹ cô Ngọc Hương lại càng «bám sát» người ta bấy nhiêu...

Cô Hương chết đau đớn...

Khi cô Ngọc Hương hấp hối, người ta thấy ông « cứu nhân độ thế » đang tay ân lên chân thay (ngực) của nạn nhân...Sau khi ân xong mấy cái như vậy thì cô Ngọc Hương tắt thở luôn...

Như chúng tôi đã nói, cô Ngọc Hương uống độc được được đưa vào bịnh viện từ lúc 1 giờ đêm nhưng chỉ được chích cầu bao nhiêu thứ... thôi... mà đến gần 3 giờ khuya nạn nhân mới từ trần.

Người ta thắc mắc, sao việc cứu sống được, điều ra ngay từ lúc đầu (thay vì phân mất mấy chục phút), có thể nạn nhân thoát chết được chăng, vì cô Hương khi được đưa vào bịnh viện hãy còn linh tác, (chưa được...)

Do sao cái chết của cô Ngọc Hương cũng được xem là một vụ tự tử mà hỏi quên của những người có trách nhiệm chăng ?

Không rõ từ lâu nay có biết bao nhiêu người mang phải khác con, mang bao hoàn cảnh như nơ cô Ngọc Hương. Nghĩa là phải chết vì bị «người ta» quá thờ ơ.

Trên đây chỉ là 1 sự việc trong trăm ngàn sự việc khác ở nhà hương, và «Bình Minh» sẽ cố gắng trở lại vấn đề nầy.

(...HẾT...)

TIẾP THEO TRANG 1

— Những nghĩa vân quan trọng liên hệ đến sự sống của hơn mấy trăm đồng bào

Đồng tôi tưởng nên cược trách thế gồ cũng tìm ra ánh sáng...

Ai đám phủ nhận họ?

Được dịp tiếp xúc với những đồng bào được xem là đau khổ ở bên Hàm Tử hiện nay, chúng tôi đã ghi nhận những giấy tờ sau là là nạn nhân, đang bị cảm tù Cộng sản.

1.— Đơn xin tị nạn Cộng Sản của bà Nguyễn Thị Tân sanh năm 1901, ngụ tại xã Long Sơn quận cảo Đước (Long An) đã xin tị nạn C.S ngày 17-6-66.

2) Đơn tị nạn Cộng Sản của ông Đỗ văn Đài của cước số 190,300 cấp ngày 3-10-62 tại Cần Đước (Long An), ngụ tại Liệu gia 613 ấp Chợ Xã Long Hựu (Long An).

Còn nữa, còn rất nhiều đồng bào có đơn xin tị nạn Cộng Sản, là đương nhiên có giấy tờ chứng thực hợp lệ của chánh quyền địa phương.

(Còn tiếp)

XEM TRANG 3

BUỒN XÁC CHẾT

◆ XUÂN TÒNG

HỒN BƯỚM MƠ HOA

Bộ Trường Giáng Tiêu Thuyết của HỒ HỮU TƯỜNG sáng tác trong ngục tối Côn Đảo, phác hoạ lại một giai đoạn lịch sử hồi mới nước ta.

TẬP I **MAI THOẠI DUNG** đã có bán, **giá 55,đ**

TẬP II **Ông THẦY QUẢNG** đã có bán, **giá 55,đ**

Sau khi thưởng thức MAI THOẠI DUNG, Quý Bạn đừng quên tìm mua quyển Ông THẦY QUẢNG. Ông THẦY QUẢNG một nhân vật lịch sử ký lạ. Lúc nào ông cũng say, nhưng chưa ai biết ông say hay tỉnh.

Ông THẦY QUẢNG là một ông Thầy Mộc, lúc nào cũng sẵn mà điều khiển cả một bộ thống bí mật chống Pháp từ Bắc Chí Nam.

Cuộc đời Ông THẦY QUẢNG hết sức bí mật và ly kỳ.

Bạn nên hỏi mua GẤP nơi các hiệu sách kẻo hết.

NAM CƯỜNG Phát hành.

Tin Buồn

Chúng tôi lấy làm xác động báo tin cùng các bạn thân bằng quen thuộc :

Bạn

Cao v Hoanh

Trung uý hồi hưu (Cựu thiếu Sinh Quân) hưởng thọ 55t, đã thất lộc tại xã Tân Phú Trung Quận Củu Chi (Hậu Nghĩa).

Trong dịp đau đớn nầy, xin thương thật chia buồn cùng tang quyến và chúc linh hồn bạn CAO ANH-HOANH sớm vô cõi Phật

VĂN-DẠI (T.S.Q)

IN TẠI NHÀ IN RIÊNG BÁO BÌNH MINH
173, Phạm ng